

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมราษฎร์ประชานิรมิต อำเภอปัทมราษฎร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

สายพอ บัวผัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรี

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE DEVELOPMENT OF THE PRACTICE FOR SINGING
THAI CLASSIC WITH DUAL LEVELS FOR
MATHAYOMSUKSA 1 STUDENTS' OF
PAKTHONGCHAI PRACHANIRAMIT
SCHOOL SECONDARY EDUCATION
SERVICE AREA OFFICE 31**

SAIPOR BUAPHAN

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Arts in Music**

Academic Year 2015

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย
อัตรจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนปรางค์ชัยประชานิรมิต อำเภอปรางค์ชัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

ผู้วิจัย สายพอ บัวผัน

สาขาวิชา ดนตรี

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ชันธิศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์จีระพันธ์ อ่อนเดือน)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต อำเภอปัทมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31
ชื่อผู้วิจัย	สายพอ บัวผัน
สาขาวิชา	ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จังหวัดนครราชสีมาจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบฝึกทักษะ คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทยอัตราจังหวะสองชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 84.97/83.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การขับร้อง เพลงไทย

Title	The Development of the Practice for Singing Thai Classic with Dual Levels for Mathayomsuksa 1 Students' of Pakthongchai Prachaniramit School under Secondary Education Service Area Office 31
Author	Saipor Buaphun
Program	Music
Major Advisor	Associate Professor Dr.Manat Wattanachaiyot
Co- advisor	Assistant Professor Bunjong Cholvirot
Academic Year	2015

ABSTRACT

The purposes of this research wereto study 1) to develop of the practice for Singing Thai Classic with dual levels for Matayomsuksa 1 students and 2) to compare learning achievement before and after using the developed practice. The sample included 30 Mathayomsuksa 1 students' of Pakthongchai Prachaniramit School under Secondary Education Service Area Office 31 in the 1st semester of academic year 2012. The research instruments consisted of practice, manual, and achievement. Data were statistically analyzed in mean, standard deviation, and t-test.

The finding revealed as follows:

1. The efficiency of practice for Singing Thai Classic with dual levels measured 84.97/83.78, which was higher than the criteria 80/80.
2. The students' learning achievement after studying with practice for Singing Thai Classic with dual levels was higher at significance level .05.

Keywords: Singing, Thai Classic

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง รายงานการพัฒนาพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่า
จังหวัดสงขลา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 31 จังหวัดนครราชสีมา ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง
จากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือรองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศและผู้ช่วย
ศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ ที่ให้ความกรุณาเมตตา สละเวลาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และการ
ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการดำเนินการวิจัยจนเป็นผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ขันธิศิริ อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจเออาจารย์จිර
พันธ์ อ่อนเดือน และอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่านที่ได้ให้ความรู้
ประสบการณ์ ที่เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี ภู่งาม อาจารย์พิเศษ
ภาควิชาดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา ภูมิพันธ์ อาจารย์
ภาควิชาดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และนายบรรณ เนตรทิพย์ อาจารย์พิเศษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาบัณฑิตศึกษา (Ed.d. candidate) การบริหารและการจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำและ
แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะครูและเพื่อนครูทุกท่านที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือทุกด้านด้วยดี
เสมอมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณอันสูงสุดของคุณพ่อ คุณแม่ ผู้เป็นแรงบันดาลใจ
ให้การอบรมสั่งสอน ปลุกฝังความใฝ่รู้ในการศึกษา พร้อมทั้งให้กำลังใจ ขอกราบขอบพระคุณ
อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดความรู้ ช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนและให้กำลังใจ
แก่ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จ

สายพอ บัวผัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	19
ความหมายและประเภทของการขับร้องเพลงไทย.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	51
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	61
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	63
ภาคผนวก ค การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC).....	67
ภาคผนวก ง ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability KR-20).....	71
ภาคผนวก จ แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	74
ภาคผนวก ฉ ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	79
ภาคผนวก ช คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	84
ภาคผนวก ซ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	87
ภาคผนวก ฌ ตัวอย่างแบบฝึกทักษะ.....	95
ภาคผนวก ญ แบบตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย.....	103
ภาคผนวก ฎ สำเนาใบประกาศนียบัตร.....	105
ประวัติผู้วิจัย.....	107

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน.....	15
2	มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรมเห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล.....	18
3	แบบแผนการทดลองแบบ Randomized One Group Pretest Posttest Design	38
4	แสดงคะแนนผลการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	45
5	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	47
6	ผลการพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	49
7	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะ สองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	50

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีมีความผูกพันต่อมนุษย์โลกมานานมาก ไม่มีบันทึกเป็นหลักฐานแน่ชัดว่า “ดนตรี” เกิดขึ้นเมื่อใด และเกิดขึ้นอย่างไร เพียงแต่ใช้การสันนิษฐานว่า คงจะเกิดจากเสียงธรรมชาติต่างๆ ในโลก เช่น เสียงจากปรากฏการณ์ต่างๆ เสียงพูดหรือเสียงร้องซึ่งเกิดจากอารมณ์ต่างๆ ของมนุษย์นั่นเอง แล้วมนุษย์ได้เป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลง ของเสียงเหล่านั้นมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมหรือพิธีกรรมต่างๆ ในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขซึ่งเราสามารถกล่าวได้ว่า ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และวัฒนธรรมคงจะแยกจากกันไม่ได้ เพราะใน โลกมนุษย์ จะมีความผูกพันกับดนตรีอยู่อย่างแน่นแฟ้น แต่เนื่องจากดนตรีเป็นผลงานที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์จึงพบว่าดนตรีจะมีความหลากหลายปรากฏอยู่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเอกลักษณ์ประจำชาติ เพราะดนตรี เป็นเครื่องแสดงออกอย่างหนึ่งของชีวิตและจิตใจของชนแต่ละชาติ (รจนา ผาคไพบูลย์, 2550, น.1)

ชนทุกชาติมีดนตรีการ ซึ่งอาจเกิดขึ้นมาด้วยชนชาติคนหรือรับอิทธิพลมาจากชนชาติอื่น ชาติไทยเป็นชาติหนึ่งที่มีดนตรีมาแต่โบราณและเจริญรุ่งเรืองเรื่อยมาตราบจนปัจจุบัน วัฒนธรรมสิ่งหนึ่งซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างชัดเจน ก็คือ “ดนตรีไทยและเพลงไทย” ที่เกิดขึ้นด้วยบรรพบุรุษไทยเองแล้วตั้งสมจนกลายเป็นรูปแบบอย่างในปัจจุบันและนับเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งที่ช่วยกล่อมเกลาคใจของคนไทยให้มีความสุขทางใจมีความเบิกบานแจ่มใส เพลิดเพลิน ตามความไพเราะ ความประณีตงดงามของลักษณะดนตรีไทยและเพลงไทย (สงบศึก ธรรมวิหาร, 2540, น.1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรต้องเป็นไป เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.3) ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ใน โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกลุ่มสาระที่ช่วย

พัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจมีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วย 3 สาระ คือ ทศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.1)

สำหรับสาระดนตรีนั้นได้กำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.1) คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ นักเรียนรู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึกของบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลง เครื่องดนตรีทั้งเดี่ยว และเป็นวง โดยเน้นเทคนิค การร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ตในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอ บทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.4) การขับร้องเพลงไทย เป็นสาระการเรียนรู้ที่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพดังกล่าว

นอกจากความสำคัญดังกล่าว ยังได้มีการค้นพบว่า การเล่นหรือฝึกปฏิบัติดนตรีนั้น ไม่ได้ใช้สมองซีกขวาเพียงซีกเดียวดังที่เข้าใจกันมาในอดีต แต่ต้องใช้สมองทั้งสองซีกไปพร้อมๆกัน โดยใช้สมองซีกขวาในด้านอารมณ์ สุนทรียะและความสามารถทางดนตรี ประสานกับการใช้สมองซีกซ้ายในการอ่านโน้ตเพลง ดังนั้นขณะที่เด็กเล่นดนตรีอย่างมีความสุขและมีอารมณ์ไปกับเพลง สมองทั้งสองซีกจะเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ทำให้สมองทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (นันทิยา ตันศรีเจริญ, 2545, น.26)

การขับร้องนั้นเป็นผลงานทางดนตรีที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นก่อนการดนตรีใดๆ นับตั้งแต่ มนุษย์เริ่มรู้จักการเปล่งเสียงของตนออกมาเป็นภาษาใช้ในการสื่อสารกันเองในกลุ่มของตน การขับร้องก็เกิดขึ้นมาในเวลาไล่เลี่ยกันนั่นเอง มนุษย์ในแต่ละกลุ่มแต่ละเผ่าพันธุ์นั้นจะใช้ภาษาของตน สร้างสรรค์ผลงานดังกล่าว การร้องเพลงเป็นสื่อกลางในการติดต่อและเข้าใจที่เก่าแก่ที่สุด เพลงร้องเหล่านั้นเป็นเพลงจำพวกเพลงพื้นเมือง ไม่มีกวีเป็นผู้ประพันธ์ แต่กลุ่มเชื้อชาติของคนกลุ่มหนึ่ง ประพันธ์ขึ้นมา ซึ่งอาจจะเป็นการร้องขึ้นมาเพื่อความหวัง ความฝันหรือความทุกข์ทรมาน หรือเป็น เพลงที่เชื้อชาติเหล่านั้นแปลจากเรื่องราว ตำนาน มาเป็น โคลง และท่วงทำนองเพลงเหล่านั้น จะถูก ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปอีกสมัยหนึ่ง ซึ่งเพลงนั้นอาจคงเดิมหรือมีการเปลี่ยนแปลงเป็นเพลงใหม่ขึ้นมา ดังนั้นลักษณะการร้องเพลงจึงเกิดขึ้นทั่วทุกประเทศซึ่งประเทศนั้นๆ ต่างรักษาไว้ในท้องถิ่น (สมโภช รอดบุญ, 2518, น.15) การขับร้องเพลงไทยในอดีตนั้นถือเป็นศิลปะที่รู้จักกันแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับในวงดนตรีไทย ทั้งวงปี่พาทย์ วงเครื่องสายและวงมโหรี (รจนา ผาดไพบูลย์, 2550, น.2) การที่จะได้มาซึ่งการร้องที่ถูกต้อง มีคุณภาพ มีเทคนิคลีลา และความไพเราะอย่างสมบูรณ์นั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาหลักวิธีการ ตลอดจนเทคนิคในการขับร้องอย่างถ่องแท้ กระจำจัด จึงทำให้ การขับร้องประสบผลสำเร็จได้ดังข้อเขียนของอาจารย์สุรางค์ ดุริยพันธ์ เขียนไว้ว่า “การขับร้อง เพลงไทยนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งยากจนเกินความสามารถ แต่ก็ไม่ง่ายนัก และก็ไม่ใช่ว่าสิ่งสุดท้ายที่จะร้อง ให้เกิดความไพเราะและความถูกต้องได้” จึงต้องมีการเรียนรู้ถึงหลักการ วิธีฝึกปฏิบัติขับร้อง และ มีความมุ่งมั่น ขยัน หมั่นเพียร เพื่อเป็นนักร้องที่ดีได้ และคงต้องตระหนักถึงความจริงข้อหนึ่งที่ว่า สรรพวิชาทั้งหลายที่เน้นการฝึกปฏิบัติย่อมมีหลักและวิธีการปฏิบัติ และมีความจำเป็นต้องฝึกฝน การดนตรี การขับร้องก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการขับร้องถือเป็นศิลปะที่ละเอียดอ่อน ดังข้อความ ที่อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน ได้เขียนไว้ว่า “ถ้าเพียงแต่ทำได้แต่ขาดหลักเกณฑ์ที่แน่นอน การปฏิบัติ ก็จะไม่นุ่มนวลไพเราะ เพียงแต่ร้องไปโดยอาศัยเสียงดีเท่านั้น ฉะนั้นผู้เรียน จึงต้องรู้หลักเกณฑ์ ที่แน่นอน และต้องปฏิบัติตามหลักได้อย่างมั่นคง จึงจะทำให้เกิดความไพเราะ งดงามและลึกซึ้งได้” (สุพรรณิ เหลือบุญชู, ม.ป.ป., น.73)

แบบฝึกทักษะนับเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นสื่อประกอบการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมและทบทวนเนื้อหาหลังจากที่เรียนบทเรียน (เกศินี มีคุณ, 2547, น.27) ซึ่งแบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะ พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ของนักเรียน และการฝึกแต่ละทักษะนั้น ควรมีหลายแบบ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อ นอกจากนี้ แบบฝึกทักษะยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้นๆ ของผู้เรียนและเห็นข้อบกพร่องในการเรียน เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันทั่วทั้งที่ ช่วยทำให้ผู้เรียน

ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดี (พรพรม อุตวัฒนากุล, 2547, น.23) สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี การสร้างความคิดรวบยอดหรือสรุปเนื้อหาการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ผู้เรียนสามารถนำกลับไปฝึกฝนเพิ่มเติมนอกเวลาได้ ดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงนับเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งมีผู้วิจัยไว้หลายคน เช่น นิภา โสภาสัมฤทธิ์ (2541, น.45), อมรา สุขบุญสังข์ (2550, น.28-30) และงานวิจัยของ(สวัสดิ์ กระจรัมย์, 2551, น.76) มีผลการวิจัยเป็นไปในทางเดียวกันพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์จะสามารถทำให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ช่วยในการถ่ายทอดเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติเต็มตามศักยภาพ

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต พบว่า หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนได้รับความรู้จากเนื้อหา แต่ยังไม่เกิดทักษะการขับร้องอย่างแท้จริง ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนวิชาดนตรี ผู้เรียนต้องมีทักษะจึงจะสามารถปฏิบัติได้ดี หากผู้เรียนได้เรียนรู้จากการกระทำจริง ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ จอห์น ดิวอี้ ที่ว่าการเรียนรู้ต้องคู่ไปกับการกระทำ (Learning by Doing) จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องนำสื่อการเรียนการสอนรวมทั้งวิธีการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในทฤษฎีเนื้อหาและการปฏิบัติให้มากที่สุด ครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอน ใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมและการใช้สื่อเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามสาระและมาตรฐานในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อการเรียนการสอนดนตรี จะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนให้เป็นส่วนกลางในการแลกเปลี่ยนเนื้อหา ทักษะ ความคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนให้มีการถ่ายทอดความรู้ และสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในการเรียนดนตรีคือ แบบฝึกทักษะการปฏิบัติ โดยแบบฝึกทักษะจะบอกขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติจากง่าย ๆ ไปสู่เทคนิควิธีที่ยากขึ้นตามลำดับ ซึ่งหากผู้เรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติแล้ว ก็จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดได้

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรากำลังสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากเห็นความสำคัญว่าแบบฝึกทักษะ มีคุณสมบัติที่ดีที่จะช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเกิดการพัฒนารับรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ทั้งยังเป็นสื่อที่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ และเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการจัดและปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทยอัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนปัทมชัยประชานิรมิต อำเภอปัทมชัย จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 12 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 420 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนปัทมชัยประชานิรมิต อำเภอปัทมชัย จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 14 ชั่วโมง ซึ่งแบ่งเป็นเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน จำนวน 12 ชั่วโมง เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยเรียบเรียงขึ้น โดยศึกษาแนวทางจากคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบเนื้อหาไว้ดังนี้

เล่ม 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทย	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 2 การฝึกหายใจและออกเสียงสูงต่ำ	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 3 การเคาะจังหวะเพลงไทยและฝึกการเอื้อนแบบต่าง ๆ	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 4 การขับร้องเพลงไทยอัตร่าจังหวะสองชั้น (เพลงลาวเจริญศรี)	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 5 การขับร้องเพลงไทยอัตร่าจังหวะสองชั้น (เพลงลาวดวงเดือน)	จำนวน 4 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทยอัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะ สองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทยอัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 เล่ม ที่มีประสิทธิภาพ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาระดนตรี เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต อำเภอปัทมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 สูงขึ้น
3. นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี
4. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน ในการสร้างแบบฝึกทักษะไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

นียมศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึงแบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทยอัตร่าจังหวะสองชั้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 เล่ม

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง เกณฑ์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำกิจกรรม และแบบทดสอบระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80

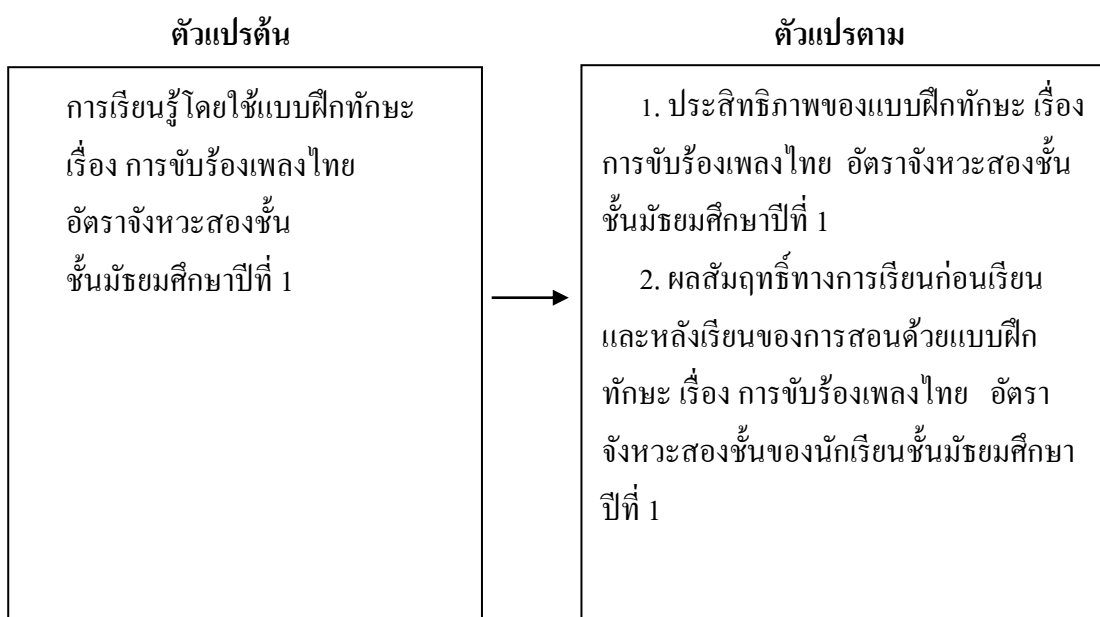
3. การสอนด้วยแบบฝึกทักษะ หมายถึง การสอนนักเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำไปหาประสิทธิภาพโดยการหาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น เพื่อนำไปทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งวัดจากคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการเรียน เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น โรงเรียนปัทมราชประชานิมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ที่มีความยากง่ายเหมาะสม ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
3. ความหมายและประเภทของการขับร้องเพลงไทย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3-5)

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษา อย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถ ในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยน

ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีในด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญ ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)

2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

1.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.1)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญคือ

ทัศนศิลป์ มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากลชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึก ที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์

ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะประกอบด้วย 3 สารดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.2-3)

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

1.4 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.5-6)

1. รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ 2 มิติ และ 3 มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาและประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถ เลือกรงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิก ในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์

2. รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น แต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่างๆ

3. รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึกของบทเพลง จากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวง โดยเน้นเทคนิค การร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียน โน้ต ในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงเบื้องต้น ได้รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบ ของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็น และบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะ ในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับดนตรี และบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคล และสังคม

4. รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละ วัฒนธรรม ในยุคสมัยต่างๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

5. รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสาร ผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพ การแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

6. รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะ ของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจ ความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน

1.5 ตัวชี้วัดสาระที่ 2 ดนตรี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.174-176)

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์

วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.1	ม. 2	ม. 3	ม.4-6
1. อ่าน เขียน ร้องโน้ต ไทยและโน้ตสากล	1.เปรียบเทียบการใช้ องค์ ประกอบดนตรี ที่มาจากวัฒนธรรม ต่างกัน	1. เปรียบเทียบ องค์ประกอบที่ใช้ใน งานดนตรีและงาน ศิลปะอื่น	1. เปรียบเทียบรูปแบบ ของบทเพลงและวง ดนตรีแต่ละประเภท

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.1	ม. 2	ม. 3	ม.4-6
2. เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	2. อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	2. ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวงโดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	2. จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล
3. ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ	3. ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี	3. แต่งเพลงสั้น ๆ ง่าย ๆ	3. อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรมสร้างสรรค์งานดนตรีแตกต่างกัน
4. จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	4. ร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง	4. อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง	4. อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ
5. แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะ และความดัง-เบาแตกต่างกัน	5. บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น	5. ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวงโดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดง
6. เปรียบเทียบอารมณ์ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท	6. ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	6. อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	6. สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.1	ม. 2	ม. 3	ม.4-6
<p>7. นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบและอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าสนใจ</p> <p>8. ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง</p> <p>9. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ</p>	<p>7. ระบุงานอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง</p>	<p>7. นำเสนอ หรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสม โดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ</p>	<p>7. เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากงานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน</p> <p>8. นำดนตรีไปประยุกต์ใช้</p>

ตารางที่ 2 มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม
เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย
และสากล

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.1	ม. 2	ม. 3	ม.4-6
<p>1. อธิบายบทบาท ความสัมพันธ์และ อิทธิพลของดนตรีที่มี ต่อสังคมไทย</p> <p>2. ระบุความหลากหลาย ขององค์ประกอบดนตรี ในวัฒนธรรมต่างกัน</p>	<p>1. บรรยายบทบาท และ อิทธิพลของดนตรีใน วัฒนธรรมของประเทศ ต่าง ๆ</p> <p>2. บรรยายอิทธิพลของ วัฒนธรรม และ เหตุการณ์ ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อ รูปแบบของดนตรี ในประเทศไทย</p>	<p>1. บรรยาย วิวัฒนาการ ของดนตรีแต่ละยุคสมัย</p> <p>2. อภิปรายลักษณะเด่น ที่ทำให้งานดนตรีนั้น ได้รับการยอมรับ</p>	<p>1. วิเคราะห์รูปแบบ ของดนตรีไทยและ ดนตรีสากลในยุคสมัย ต่าง ๆ</p> <p>2. วิเคราะห์สถานะ ทางสังคมของ นักดนตรีใน วัฒนธรรมต่าง ๆ</p> <p>3.เปรียบเทียบลักษณะ เด่นของดนตรีใน วัฒนธรรมต่างๆ</p> <p>4. อธิบายบทบาท ของดนตรีในการ สะท้อนแนวความคิด และค่านิยมที่ เปลี่ยนไปของคนใน</p> <p>5. นำเสนอแนวทางใน การส่งเสริมและ อนุรักษ์ดนตรีในฐานะ มรดกของชาติ</p>

จากการศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมในพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรางังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยคำนึงถึงตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางดังกล่าว

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึก แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ แบบเสริมทักษะ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนเป็นชื่อ ที่ใช้เรียกแบบฝึกทั้งสิ้น และนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าแบบฝึกไว้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973, p.224) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะหมายถึงงานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วและเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎหรือสูตรต่าง ๆ ที่เรียนไป

สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย (2540, น.106) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะหมายถึงการจัดประสบการณ์การฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เกิดการศึกษาศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542, น.640) ได้ให้ความหมาย ของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกหมายถึงแบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

เดือนใจ ตริเนตร (2544, น.5) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึงสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จากการปฏิบัติด้วยตนเองได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

ปฐมพร บุญดี (2545, น.43) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะหมายถึงสิ่งที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิด ความชำนาญมากขึ้นและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พรพรหม อัดตวัฒนากุล (2547, น.18) ได้ให้ความหมายของ แบบฝึกทักษะ ไว้ว่าเป็นสิ่งที่ผู้สอนมอบให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่างๆเพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปแก้ปัญหาได้

ชัยพฤกษ์เสรีรักษ์ (ม.ป.ป., น.49) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าหมายถึงคู่มือให้นักเรียนที่ใช้ควบคู่ไปกับการเรียนเป็นส่วนที่ให้นักเรียนบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วยมีลักษณะคล้ายแบบฝึกหัด

สวัตต์ คะรุรมย์ (2551) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า หมายถึงเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนฝึกทักษะ หลังจากเรียนเนื้อหาบทเรียนแล้ว

จากความหมายของแบบฝึกทักษะข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะคือสื่อประกอบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะ ซึ่งนักเรียนสามารถทำด้วยตนเองภายหลังจากได้เรียนบทเรียนเพื่อเป็นการทบทวนและฝึกทักษะในเรื่องที่เรียนผ่านไปแล้วและสามารถนำทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

แบบฝึกทักษะที่ดีจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการทำแบบฝึกทักษะ มีผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ ดังนี้

บิลโลว์ (Billow, 1962, p.87) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่าแบบฝึกทักษะที่ดีนั้นจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของนักเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเฉพาะอย่างใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยวัฒนธรรมประเพณีภูมิหลังทางภาษาของนักเรียนแบบฝึกทักษะที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนเก่งและสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนอ่อนในขณะเดียวกันนอกจากนี้แล้วควรใช้หลายลักษณะและมีความหมายต่อผู้ฝึกอีกด้วย

รีเวอร์ (Rivers, 1968, p.97-105) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้ คือ

1. บทเรียนทุกเรื่องควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกมากพอก่อนที่จะเรียนเรื่องต่อไป
2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้เพียงแบบฝึกเดียว
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ
5. ประโยคหรือคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน
6. แบบฝึกทักษะควรให้นักเรียนได้ใช้ความคิดไปด้วย
7. แบบฝึกทักษะควรมีหลายๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. การฝึกควรฝึกให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนแล้วสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เดือนใจ ตรีเนตร (2544, น.7) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่าแบบฝึกทักษะจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีคำสั่งและคำอธิบายที่ชัดเจนมีเนื้อหา รูปแบบ น่าสนใจ ซึ่งจะต้องอาศัยหลักจิตวิทยาเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

พรพรม อัตตวัฒนากุล (2547, น.21) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่าควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์เรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีหลายแบบหลายชนิดให้นักเรียน

ได้เลือกทำเพื่อ ไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี จะต้องสร้างให้เกี่ยวข้องกับบทเรียน เรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีคำอธิบายที่ชัดเจนใช้ภาษาเหมาะสมมีรูปแบบน่าสนใจ ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.3 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีนั้น ผู้สร้างแบบฝึกทักษะควรคำนึงถึง หลักจิตวิทยาที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะด้วย เพื่อให้แบบฝึกทักษะนั้นน่าสนใจ มีความรู้สอดแทรก ช่วยและตอบสนองให้ผู้เรียนต้องการทำแบบฝึกทักษะนั้น ๆ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

พรพณี ชูทัย (2522, น.192-195) ได้สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะว่าควรประกอบด้วย

1. กฎแห่งผลของธอร์นไดค์ (Thorndike) แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ ต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะนั้น ได้พอสมควรและควรมีคำเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้ว

2. การฝึกหัดของวัตสัน (Watson) การสร้างแบบฝึกทักษะตามหลักจิตวิทยานี้จึงควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นานและสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. การเสริมแรงของธอร์นไดค์ (Thorndike) ในการสอนฝึกทักษะครูจึงควรให้การเสริมแรง โดยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

4. แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวอยากรู้ อยากเห็น แบบฝึกทักษะที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนอยากทำอยากฝึกและเกิดการอยากเรียนรู้

พรพหม อัดตวัฒน์กุล (2547, น.19) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะว่าการสร้างแบบฝึกทักษะให้สมบูรณ์นั้นต้องคำนึงถึงวัยและระดับความสามารถของนักเรียนและควรให้การฝึกฝนอยู่เสมอ

จากหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการสร้างแบบฝึกทักษะให้สมบูรณ์นั้นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วัยและระดับความสามารถของนักเรียนแบบฝึกทักษะควรเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก

เพื่อให้ นักเรียนมีแรงจูงใจในการทำแบบฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะควรมีรูปแบบที่หลากหลาย และควรให้มีการฝึกฝนอยู่เสมอ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบผลการทำแบบฝึกทักษะได้ทันที เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจ ในผลงานของตนเอง และเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียน ต้องการทำแบบฝึก ทักษะ ในชุดต่อไป

2.4 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

การทำแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนวิชาดนตรี ที่จะต้องฝึกทักษะทำเพื่อให้เกิดทักษะในการเรียนรู้ ถ้าแบบฝึกทักษะไม่น่าสนใจ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องมีการศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกทักษะให้น่าสนใจ เพื่อให้แบบฝึกทักษะที่ทำขึ้นมาเป็นที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้หลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

บัทส์ (Butts, 1974, p.85) เสนอหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกทักษะจะต้องกำหนด โครงร่างไว้คร่าว ๆ ก่อนว่าจะเขียนแบบฝึกทักษะเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร

2. ศึกษางานและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฝึก

3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อยโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

4. แจกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อยโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึกทักษะ

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึกทักษะ

7. กำหนดวิธีการประเมินผลว่าจะประเมินก่อนหรือหลังเรียน

เพียงจิต อึ้ง โปธิ์ (2529, น.29) ได้กำหนดแนวทางการสร้างไว้ดังนี้

1. ควรสร้างแบบฝึกทักษะให้หลายรูปแบบ

2. คำนึงถึงความยากง่ายของคำที่นำมาฝึกเปลี่ยนรูปแบบย่อย ๆ

3. การฝึกแม้ว่าจะเน้นการคิดคำนวณแต่ก็ควรฝึกทักษะอื่นด้วย

4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึกทักษะ

วิชัย เพ็ชรเรือง (2531, น.77) กล่าวว่าในการสร้างแบบฝึกทักษะว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. แบบฝึกทักษะต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง

2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม

3. ครอบคลุมหลายลักษณะวิชาโดยบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน

4. ใช้แนวคิดใหม่ในการจัดกิจกรรม

5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนอย่างเต็มที่

6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน

7. เน้นการแก้ปัญหาครูและนักเรียนได้มีโอกาสวางแผนงานร่วมกัน

8. แบบฝึกทักษะควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจคือเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควร เป็นสิ่งซึ่งสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของนักเรียนได้

พฐู ทังแดง (2534, น.17) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะจะต้องใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนวัยและความสามารถคำนึงถึงหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบฝึกทักษะเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้วและส่งเสริมความคิดสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฉวีวรรณ กิรติกร (2545, น.11-12) ได้กล่าวถึงหลักการ ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนที่เริ่มเรียนมีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจและจูงใจผู้เรียนด้วยการเริ่มจากข้อที่ง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจทำแบบฝึกทักษะ

2. ให้แบบฝึกทักษะที่ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกและต้องมีเวลาเตรียมการ ไว้ล่วงหน้าเสมอ

3. แบบฝึกทักษะควรมุ่งเสริมนักเรียนแต่ละกลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกัน

4. แบบฝึกทักษะแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจ หรือตัวอย่างแสดงวิธีทำ จะช่วยให้เข้าใจดียิ่งขึ้น

5. แบบฝึกทักษะจะต้องถูกต้อง อย่ามีข้อผิดพลาด

6. คำนึงถึงเวลาที่เหมาะสมและความสนใจ

จากความหมายของการสร้างแบบฝึกทักษะข้างต้นสรุปได้ว่าในการสร้างแบบฝึกทักษะที่สำคัญนั้น ต้องให้ความสำคัญกับผู้ที่ทำแบบฝึกทักษะ โดยมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน ว่าต้องการจะให้แบบฝึกทักษะพัฒนาในด้านใด หลังจากนั้นต้องสร้างและใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายน่าสนใจและกำหนดเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะได้อย่างเหมาะสม

2.5 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะที่ดีจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการทำแบบฝึกทักษะ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

แพตตี้ (Patty, 1968, p.469-472) ได้กล่าวถึงประโยชน์ต่อการเรียนรู้ไว้ 10 ประการ คือ

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมสร้างในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครู เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบหรือมีระบบ
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการฝึกทักษะทางการใช้ภาษา ให้ดีขึ้นแต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถ จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมให้ทักษะภาษาคงทนลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนั้น ได้แก่
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
5. แบบฝึกทักษะที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่มนักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
7. การให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะช่วยให้ครูมองจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วถึง
8. แบบฝึกทักษะที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่อยู่ในหนังสือเรียนจะช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
9. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกทักษะอยู่เสมอในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกทักษะจากตำราหนังสือเรียนหรือจากกระดานดำทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกทักษะต่างๆมากขึ้น
10. แบบฝึกทักษะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

พรพรม อัตตวัฒนากุล (2547, น.23) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนและการฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีหลายแบบเพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อและนอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอนทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะ

นั้นๆของนักเรียนและเห็นข้อบกพร่องในการเรียนเพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันที่ซึ่งช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดี

จากประโยชน์ของแบบฝึกทักษะสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ มีความสำคัญและมีประโยชน์ที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองอย่างสมบูรณ์และสามารถประยุกต์ปรับเปลี่ยนนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.6 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะ ก่อนที่จะนำไปใช้ในการสอนควรนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดแล้วปรับปรุงแก้ไขให้ได้มาตรฐานเสียก่อนเพื่อจะได้ทราบว่าแบบฝึกทักษะนั้นมีคุณภาพเพียงใดมีสิ่งใดที่ยังบกพร่องอยู่ ก่อนการนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่จะใช้จริง (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต, 2528, น.284-285)

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพหมายถึงระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกทักษะจะพึงพอใจว่าหากแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้วแสดงว่าแบบฝึกทักษะนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะนั้นกระทำโดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นที่พอใจ โดยกำหนดเป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนน ที่ได้จากการทำงานการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1 / E_2 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณา โดยปกติเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรู้ความจำมักจะตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติอาจตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 70/70 หรือ 75/75

2. วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะโดยใช้สูตร

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในแบบฝึกคิดเป็นร้อยละจากการ

ทำแบบฝึกหัด และ/หรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะ
แต่ละชุดของนักเรียนทั้งหมด

$\sum x$	คือ	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดและ/หรือการประกอบ กิจกรรมการเรียนรู้
A	คือ	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดและ/หรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้
N	คือ	จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังจากเรียน
ด้วยแบบฝึกทักษะ) คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
และ/หรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน

$\sum F$	คือ	คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
B	คือ	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน และ/หรือการประกอบกิจกรรม หลังเรียน
N	คือ	จำนวนผู้เรียน

3. ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เมื่อสร้างแบบฝึกทักษะแล้ว
จะต้องนำแบบฝึกทักษะไปทดลองหาประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอนดังนี้คือ

3.1 ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) โดยนำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้
กับนักเรียน 3 คน โดยเลือกระดับผลการเรียนสูงปานกลางและต่ำเพื่อจะดูว่าแบบฝึกทักษะมีความ
เหมาะสมกับผู้เรียนอย่างไรและแบบฝึกทักษะมีข้อบกพร่องอย่างไรเพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงแก้ไข
ต่อไป

3.2 ทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1:10) นำแบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จากการ
ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งไปทดลองใช้กับนักเรียน 6-10 คน โดยเลือกระดับผลการเรียนสูงปานกลาง
และต่ำ (แต่ละผู้เรียน) หลังจากนั้นนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.3 ทดลองแบบภาคสนาม (1:100) นำแบบฝึกทักษะทดลองกับกลุ่มเล็กและ
ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนทั้งชั้น 30-100 คน นำผลที่ได้ไปหาค่าประสิทธิภาพเพื่อ
ตรวจสอบหาประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ

4. การยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมี 3 ระดับ ดังนี้ (ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ, 2528, น.215)

4.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5 เปอร์เซนต์ขึ้นไป

4.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเท่ากับเกณฑ์ หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์

4.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ตั้งไว้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

3. ความหมายและประเภทของการขับร้องเพลงไทย

3.1 ความหมายของการขับร้อง (คณพล จันทน์หอม, 2539, น.21-22)

คำร้องคำว่าขับร้องประกอบไปด้วยคำ 2 คำ คือ คำร้องคำว่าขับและคำร้องคำว่าร้องโดยพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2525 (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525, น.8) ความหมายว่า “ขับ” ก. ร้องเป็นทำนองเช่นขับกล่อมขับเสภา

“ร้อง” เปล่งเสียงคัง..(ปาก) ใช้ความหมายว่าร้องเพลง, ร้องไห้ ซึ่งจะมีความหมายแล้วแต่คำแวดล้อมบ่งให้รู้เช่นเพลงนี้คุณร้องได้ไหม, นิ่งเสียวอย่าร้องไป

กล่าวคือคำร้องคำว่า“ขับ” หมายถึงการเปล่งเสียงออกเป็นทำนองโดยขึ้นอยู่กับบทร้องเป็นสำคัญและมีจังหวะไม่แน่นอนเช่นการขับเสภาการขับซอเป็นต้นส่วนคำร้องคำว่า“ร้อง” หมายถึงการเปล่งเสียงออกมาเป็นทำนองจะมีเนื้อร้องหรือไม่ก็ได้โดยจะยึดถือทำนองเป็นสำคัญและมีจังหวะซึ่งกำหนดไว้แน่นอนดังนั้นเมื่อนำคำร้องคำว่า“ขับ”และ“ร้อง”มาประสมกันเป็น“ขับร้อง” จึงหมายถึงการเปล่งเสียงออกมาเป็นทำนองจะมีเนื้อร้องหรือไม่มีเนื้อร้องก็ได้โดยยึดถือการดำเนินทำนองเป็นสำคัญและมีการกำหนดจังหวะเป็นที่แน่นอนตลอดจนดนตรีสามารถดำเนินทำนองได้อย่างสมบูรณ์

3.2 ประเภทของการขับร้องเพลงไทย (สำเนียง มณีกาญจน์ และสมบัติ จำปาเงิน, 2539, น.5)

การขับร้องเพลงไทยมีลักษณะเป็นการขับร้องตามบทประพันธ์ ผสานกับการเอื้อนที่มีลักษณะสั้นยาวคังเบาประกอบไปด้วยอารมณ์ต่างๆอาทิอารมณ์โกรธอารมณ์รักอารมณ์โศกเศร้าเสียใจซึ่งแต่ละลักษณะจะใช้เสียงในการสื่ออารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปโดยอาศัยวิธีการที่สามารถทำให้การขับร้องนั้นมีความไพเราะนุ่มนวลอยู่ภายใต้แบบแผนของการขับร้องซึ่งขึ้นอยู่กับการขับร้องประเภทต่างๆเพลงขับร้องประกอบการบรรเลงที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทได้แก่

1. เพลงเกร็ด

2. เพลงเถา

3. เพลงดับ

เพลงเกร็ด คือ เพลงเล็กๆที่ใช้ขับร้องบรรเลงในระยะเวลาอันสั้นส่วนใหญ่จะมีลักษณะง่าย ประทับใจหรือมีอัตราจังหวะ 2 ชั้น 3 ชั้น ไม่ได้จัดไว้เป็นกลุ่มก้อนหรือเป็นชุด มีระเบียบอย่าง เพลงเถาหรือเพลงดับแต่อย่างใด เช่นเพลงสร้อยเพลงเพลง ขึ้นพลับพลาออก เป็นต้น

เพลงเถา คือ เพลงที่ร้องบรรเลงติดต่อกันเป็นชุดเริ่มจากอัตราความเร็วน้อยหรือช้าๆเรียกว่า อัตราจังหวะ 3 ชั้น จากนั้นเข้าสู่อัตราจังหวะปานกลางและเร็วขึ้นคืออัตราจังหวะ 2 ชั้นและอัตรา จังหวะชั้นเดียว และมีการออกหางเครื่องท้ายเพลงหรือลูกหมัดด้วย

เพลงดับ คือ เพลงที่เกิดจากการนำเอาเพลงตั้งแต่ 2 เพลงขึ้นไปมาบรรเลงติดต่อกัน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ดับเพลงและดับเรื่อง

จากการศึกษาประเภทของการขับร้องเพลงไทยสรุปได้ว่าเพลงไทยมี 3 ประเภท คือ เพลง เกร็ด เพลงเถา และเพลงดับ ซึ่งในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรา จังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพลงที่ใช้จัดอยู่ในประเภทเพลงเกร็ด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ศิลปะ และที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก ทักษะดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

นิภา โสภาสัมฤทธิ์ (2541, น.45) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องแบบฝึก ทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิชาเอกจะเข้ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.56/85.05 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น มีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลคะแนนทักษะการคิดจะเข้เพลงที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.05 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ผลการประเมินด้านทักษะการคิดจะเข้เพลงที่กำหนดมีค่าเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 นักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้นผลคะแนนจากแบบวัด เจตคติมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.86 เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง คือ ผลการประเมินด้านเจตคติ มีค่าเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

เกษม รักษาเคน (2544) ได้ศึกษาการเรียนเครื่องเป่าลมไม้ของสถาบันราชภัฏ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่าการสอนควรเริ่มจากง่ายไปหายากให้ผู้เรียนเรียนรู้ ด้วยตนเองจากการฝึกปฏิบัติจริงผู้เรียนมีอิสระและมีส่วนร่วมในการเรียนนอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเรียนการสอนโดยใช้วีดิโอสไลด์และแผนภูมิมีความสำคัญน้อยกว่าการเรียนรู้โดยใช้เครื่องดนตรีจริง

อรรรณพ วรวานิช (2547, น.188-191) ได้ทำการศึกษาชีวประวัติและวิธีการขับร้องของศรีสุตา รัชตะวรรณจากการศึกษาวิธีการขับร้องของศรีสุตา รัชตะวรรณผลการวิจัยพบว่าเพลงที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 18 เพลงเป็นเพลงในจังหวะเร็วคุณลักษณะในการขับร้องทั่วไปของศรีสุตา รัชตะวรรณเป็นการขับร้องเสียงนิ่งเสียงตรงเสียงเต็มเอกลักษณ์เสียงของศรีสุตา รัชตะวรรณเป็นเสียงใสแหลมสูงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในเรื่องเปล่งเสียงคำร้องนั้นชัดเจนมีการใช้เทคนิคพิเศษหลายอย่างขับร้องเพื่อให้เข้ากับเนื้อหาและอารมณ์เพลงได้แก่การเน้นเสียงเน้นคำการลากเสียง การกระโดดเสียง การรวบเสียงรวบคำการทอดเสียงขึ้นการซ้ำเสียงการใช้เสียงนาสิก

อมรา สุขบุญสังข์ (2550, น.28-30) ได้ศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นขิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย ชุดฝึกทักษะการเล่นขิม จำนวน 4 ชุด รวมเวลา 24 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องขิม และแบบประเมินทักษะการเล่นขิม ผลการศึกษาพบว่าได้ชุดฝึกทักษะการเล่นขิม และนักเรียนมีความรู้และทักษะการเล่นขิม โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 65

สวัสดี คະรุรัมย์(2551,น.76) ได้พัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีวิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) ศ 31101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนภัทรบพิตรจังหวัดบุรีรัมย์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 39 คนผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะเครื่องดนตรีเบื้องต้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.62/87.95.แผนพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.80319 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 80.31 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงดนตรีมีทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยแผนกิจกรรมการเรียนรู้วิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีมีความพึงพอใจโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

4.2งานวิจัยต่างประเทศ

ลาเรย์ (Lawrey, 1978, p.817-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนในระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนทดสอบหลังทำแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกทักษะ นอกจากนี้แบบฝึกทักษะช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันการนำแบบฝึกทักษะมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

ซีเมนส์ (Siemens, 1986, p.2954-A) ได้ทำการศึกษาผลการทำแบบฝึกหัดวิชาเรขาคณิต ที่มีการทำแบบฝึกหัดในเวลาเรียนกับนอกเวลาเรียน โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4 ห้องเรียนรัฐอิลลินอยส์ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี 1985 โดยแบ่งทดลอง 2 ห้องเรียน ทำแบบฝึกหัดเรขาคณิตในเวลาเรียนทำการทดลอง 9 เดือน ผลการทดลองพบว่า ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันนั่นก็คือแสดงว่า การทำแบบฝึกหัด ในวิชาคณิตศาสตร์ยังมีความสำคัญและไม่ว่าจะทำในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน ต่างก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอกัน

โอแทโร (Otero, 2002, p.4103-A) ได้ศึกษาคู่มือการเป่าแตรเบื้องต้นซึ่งมีพื้นฐาน อยู่บน ทฤษฎีการเรียนรู้ดนตรีของเอ็ดวินกอร์ดอนพบว่า การเรียนเป่าแตรควรเริ่มเรียนตั้งแต่ การวาง ท่าทางการหายใจการเปล่งลมหายใจการออกเสียงระดับสูงต่ำและคุณภาพของเสียง การที่ผู้เรียน จะมีความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีมากขึ้นต้องมียุทธวิธีประกอบ 3 ส่วน คือ

1. หนังสือเรียนซึ่งจะมีเนื้อหาที่สนับสนุนการเรียนเช่นการจัดระดับเสียงดนตรีในบทเพลง ตารางตัวโน้ตและโน้ตต่างๆที่มีอยู่ในเพลง
2. คู่มือครูซึ่งเป็นหนังสืออ้างอิงสำหรับผู้สอนมีเนื้อหาเป็นข้อมูลและข้อเสนอแนะ การใช้ ยุทธวิธีในการสอน
3. เสียงเพลงที่จะให้ผู้เรียนฟังซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบแผ่นดิสก์หรือเทปคลาสเซท ทั้ง 3 ส่วนนี้ จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอน ที่มีความสำคัญในการฝึกฝนทักษะของนักเรียนให้เกิดความชำนาญ สามารถมาช่วยทำให้การเรียน การสอนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้ในการสอนได้ทุกระดับชั้นเป็นนวัตกรรม ที่มีการจัดสื่อไว้อย่างเป็นระบบช่วยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง

ตามความสามารถของแต่ละบุคคลและช่วยให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมีความรู้และทักษะ ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง ย่อมส่งผลที่ดีทั้งกับผู้เรียนและครูผู้สอนได้โดยตรงและผลการวิจัยส่วนมากพบว่าการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและสามารถนำมาใช้พัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรารัจหะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างอิสระและเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อุดรจังหะสองชั้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2555 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 12 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 420 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2555 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต อำเภอปัทมราช จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง
(Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะและคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อุดรจังหะ
สองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อุดรจังหะสองชั้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะและคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะและคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้มาจากการสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นขณะทำการสอนการบันทึกปัญหาระหว่างสอนและหลังการสอนและการศึกษาและวิเคราะห์ผลการเรียน

1.2 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต อำเภอปึกธงชัย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.4 ศึกษาเนื้อหา เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น จากหนังสือ ตำรา เอกสาร และเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อเตรียมการสร้างแบบฝึกทักษะ

1.5 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ การจัดทำคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ จากทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.6 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.7 กำหนดเนื้อหา สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดเนื้อหาเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะจำนวน 5 เล่ม ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ได้แก่เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบเนื้อหาไว้ดังนี้

เล่ม 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทย	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 2 การฝึกหายใจและออกเสียงสูงต่ำ	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 3 การเคาะจังหวะเพลงไทยและฝึกการเอื้อนแบบต่างๆ	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 4 การขับร้องเพลงไทยอัตรাজังหวะสองชั้น (เพลงลาวเจริญศรี)	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่ม 5 การขับร้องเพลงไทยอัตรাজังหวะสองชั้น (เพลงลาวดวงเดือน)	จำนวน 4 ชั่วโมง

1.8 กำหนดกรอบเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ เฉลยแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งนำเสนอเนื้อหาเริ่มจากง่ายไปยาก จำนวน 5 เล่ม

1.9 จัดทำคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1.9.1 ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ หลักสูตรเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.9.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.9.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

1.9.1.3 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียน โรงเรียนปทุมราชภัฏประชานิรมิต อำเภอปทุมราชภัฏจังหวัดนครราชสีมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.9.1.4 การวิเคราะห์แหล่งเรียนรู้ รายวิชาดนตรีไทย-ขับร้องไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.9.1.5 คำอธิบายรายวิชาดนตรีไทยขับร้องไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.9.1.6 ตารางวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นสาระการเรียนรู้

1.9.1.7 กำหนดการสอนรายวิชาดนตรีไทย-ขับร้องไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.9.1.8 หน่วยการเรียนรู้

1.9.1.9 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้

1.9.2 ตอนที่ 2 คำชี้แจงการใช้คู่มือครูเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะประกอบด้วย

1.9.2.1 คู่มือครู

1.9.2.2 หลักการ และเหตุผล

1.9.2.3 วัตถุประสงค์

1.9.2.4 องค์ประกอบแบบฝึกทักษะ

1.9.2.5 ลักษณะการใช้แบบฝึกทักษะ

1.9.2.6 กิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินการ

1.9.2.7 กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

1.9.2.8 ข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึกทักษะ

1.9.3 ตอนที่ 3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับครูที่แสดงกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละแผนจะประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ ชื่อตอน ชื่อเรื่อง เวลามาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและบันทึกผล หลังสอน ประกอบด้วย ผลการจัดการเรียนรู้ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะ/กระบวนการ ด้าน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ข้อสังเกต ข้อค้นพบ ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไข ความเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 5 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขับร้อง เพลงไทย จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการฝึกหายใจและออกเสียงสูงต่ำ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการเคาะจังหวะเพลงไทยและฝึกการเอื้อน แบบต่างๆ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น (เพลงลาวเจริญศรี) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น (เพลงลาวดวงเดือน) จำนวน 4 ชั่วโมง

1.10 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยเรียบเรียงขึ้น ตั้งแต่ข้อ 1.8-1.9 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและชี้แนะข้อบกพร่อง พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

1.11 นำแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ

1.12 นำแบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทยอัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยเพื่อนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพต่อไป

1.13 ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งกำหนดไว้ 80/80 ตามลำดับชั้น ดังนี้

1.13.1 การหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยวผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทย อุดรจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 คน ซึ่งมีความรู้ความสามารถระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน ที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่างและไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เพื่อหาข้อบกพร่องด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.13.2 การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อุดรจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแล้ว จากข้อ 1.13.1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 9 คน ซึ่งมีความรู้ความสามารถระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คนที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่างและไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เพื่อหาประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับภาษา แนวการจัดกิจกรรม ความยากง่าย ความเป็นไปได้ของเวลาที่ใช้ และความเหมาะสมของกิจกรรม พบว่านักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ส่วนเนื้อหามากเกินไป ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปใช้ทดลองในภาคสนามต่อไป

1.13.3 การหาประสิทธิภาพภาคสนาม ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อุดรจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแล้ว จากข้อ 1.13.2 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมราชประชานิรมิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่างและไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความสามารถระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 30 คน แล้วคำนวณหาประสิทธิภาพได้ประสิทธิภาพของชุดการสอนคือ 82.13/81.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

1.13.4 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อุดรจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแล้ว จากข้อ 1.13.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อทบทวนประสิทธิภาพอีกครั้งหนึ่ง

2. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อุดรจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก

จำนวน 5 เล่ม รวมทั้งหมด 55 ข้อมาคัดเลือกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อทดสอบของ ชวาล แพร์ตกุล (2532, น.1-50) เทคนิคการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบของ สมนึก กัททิยชนี (2541, น.1-291) และ บุญชม ศรีสะอาด (2541, น.78-86) และเทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, น.196-198)

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ คู่มือครู หนังสือเรียน และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรารัจหะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

2.4 สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรารัจหะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 5 เล่ม มีรายละเอียดดังนี้

เล่ม 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทย	จำนวน 15 ข้อ
เล่ม 2 การฝึกหายใจและออกเสียงสูงต่ำ	จำนวน 10 ข้อ
เล่ม 3 การเคาะจังหวะเพลงไทยและฝึกการเอื้อนแบบต่างๆ	จำนวน 10 ข้อ
เล่ม 4 การขับร้องเพลงไทยอัตรารัจหะสองชั้น (เพลงลาวเจริญศรี)	จำนวน 10 ข้อ
เล่ม 5 การขับร้องเพลงไทยอัตรารัจหะสองชั้น (เพลงลาวดวงเดือน)	จำนวน 10 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในแบบฝึกทักษะ เรื่องการ ขับร้องเพลงไทย อัตรารัจหะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับแบบทดสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับแบบทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับแบบทดสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรารัจหะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นและได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.7 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในข้อ 2.6 ไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 30 คน ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ข้อ 1.13.3

2.8 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการทดลองในข้อ 2.7 มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป จำนวน 5 เล่ม จำนวน 55 ข้อ

2.9 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในข้อ 2.6 มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

2.10 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาคัดเลือกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

2.11 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized One Group Pretest Posttest Design

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลองแบบ Randomized One Group Pretest Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	แทน กลุ่มทดลอง
X	แทน การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
T ₁	แทน การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T ₂	แทน การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนที่จะดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรารั้งหระสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยทำความเข้าใจคุ้นเคยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนปึกธงชัยประชานรมิต จำนวน 30 คน ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะแก่นักเรียน

2. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อใช้เวลา 60 นาที

3. ผู้วิจัยทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรารั้งหระสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสอนในเวลาปกติ ใช้เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง

สำหรับการเรียนการสอนในแต่ละแบบฝึกทักษะจะมีการเก็บคะแนน จากการทำกิจกรรม และแบบทดสอบระหว่างเรียน เพื่อใช้ในการประเมินผลตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยเก็บคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนเล่มที่ 1-5 รวมทั้งหมด 5 เล่ม จำนวน 220 คะแนน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เล่ม 1 เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทยรวมทั้งหมด 50 คะแนน ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 4 แบบฝึกๆ ละ 10 คะแนน รวม 40 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน

เล่ม 2 เรื่องการฝึกหายใจและออกเสียงสูงต่ำ รวมทั้งหมด 40 คะแนน ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 3 แบบฝึกๆละ 10 คะแนนรวม 30 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน

เล่ม 3 เรื่องการเคาะจังหวะเพลงไทยและฝึกการเอื้อนแบบต่างๆ รวมทั้งหมด 50 คะแนน ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 4 แบบฝึกๆ ละ 10 คะแนนรวม 40 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน

เล่ม 4 การขับร้องเพลงไทยอัตรารั้งหระสองชั้น (เพลงลาวเจริญศรี) รวมทั้งหมด 40 คะแนน ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 3 แบบฝึกๆ ละ 10 คะแนนรวม 30 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน

เล่ม 5 การขับร้องเพลงไทยอัตรารั้งหระสองชั้น (เพลงลาวดวงเดือน) รวมทั้งหมด 40 คะแนน ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ จำนวน 3 แบบฝึกๆ ละ 10 คะแนนรวม 30 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน

การประเมินผลตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คะแนน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน

4. เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมครบในแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราร้อยละสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราร้อยละสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลาทดสอบ 60 นาที ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งตรวจสอบให้คะแนนโดยข้อที่เลือกตอบถูกต้อง ให้ 1 คะแนน ข้อที่เลือกตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

5. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4.1 มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

3. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 หาคุณภาพของแบบฝึกทักษะ โดยมีการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพจากผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า

3.1.2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราร้อยละสองชั้น ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.1.3 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราร้อยละสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรม คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ จากนั้นนำผลที่ได้มาเทียบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราร้อยละสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.1.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราร้อยละสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ข้อ 2 ที่ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราร้อยละสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน โดยการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประชากรแบบคู่ โดยใช้สถิติทดสอบวิธีการทางสถิติแบบ t -test Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 การหาดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น.117) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น.129-133) จากสูตร

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
 N แทน จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด
 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

$$r = \frac{H - L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
 H แทน จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

1.3 การคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัคราจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร E_1 / E_2 ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, 2528, น.295) จากสูตร

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในแบบฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด และ/หรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดและ/หรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดและ/หรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ) คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและ/หรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน และ/หรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.56) จากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

f แทน ความถี่

x แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2540, น.103) จากสูตร

$$S = \sqrt{\frac{\sum f(x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	S	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	\bar{x}	แทน คะแนนเฉลี่ย
	f	แทน ความถี่
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	\sum	แทน ผลรวม

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสถิติทดสอบ t-test Dependent Sample และ สถิติทดสอบ t (t – test for Population Proportion) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น.165-167) จากสูตร

ค่าสถิติทดสอบ t-test Dependent

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทนค่าสถิติทดสอบ t-test Dependent
	D	แทนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทนจำนวนคู่
	$\sum D$	แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบก่อนเรียนกับทดสอบ หลังเรียน
	$(\sum D)^2$	แทน ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกัน เป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน กับทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง อีกทั้งเพื่อความสะดวกในการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
X_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ
X_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน โดยการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
%	แทน	ร้อยละ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทยอัครางังหะสองชั้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการสอนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วให้นักเรียนเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวัดสองชั้น โดยให้นักเรียนทำกิจกรรม และทำทดสอบหลังเรียนท้ายแบบฝึกทักษะ แล้วหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เมื่อนักเรียนได้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ครบทั้ง 5 เล่มแล้ว จึงได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4-6 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมและการทำแบบทดสอบจากแบบฝึกทักษะ					รวม (220)
	1 (50)	2 (40)	3 (50)	4 (40)	5 (40)	
1	41	31	40	32	32	176
2	42	35	41	35	34	187
3	49	34	45	35	37	200
4	40	34	40	34	34	182
5	43	33	45	33	32	186
6	40	32	41	33	32	178
7	47	33	39	33	37	189
8	46	34	41	35	37	193
9	44	34	46	33	32	189

ตารางที่ 4 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมและการทำแบบทดสอบจากแบบฝึกทักษะ					รวม (220)
	1 (50)	2 (40)	3 (50)	4 (40)	5 (40)	
10	42	31	40	32	35	180
11	45	32	44	33	35	189
12	42	31	41	32	34	180
13	41	33	43	36	34	187
14	42	33	42	38	34	189
15	47	38	43	34	38	200
16	47	36	48	35	34	200
17	42	37	43	31	31	184
18	43	34	42	34	33	186
19	39	30	45	37	35	186
20	45	34	41	35	32	187
21	47	33	46	36	34	196
22	40	33	41	35	33	182
23	43	35	41	32	34	185
24	41	33	43	32	33	182
25	39	34	43	33	31	180
26	43	35	40	34	32	184
27	46	35	43	36	37	197
28	41	32	46	35	32	186
29	42	32	40	35	31	180
30	43	34	44	33	34	188
รวม	1,292	1,005	1,277	1,021	1,013	5,608
ค่าเฉลี่ย	43.07	33.50	42.57	34.03	33.77	186.93
ร้อยละ	86.13	83.75	85.13	85.08	84.42	84.97
S.D.	2.68	1.78	2.28	1.67	1.96	6.54

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำกิจกรรมและการทำแบบทดสอบ จากแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 เล่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 186.93 จากคะแนนเต็ม 220 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.54 คิดเป็นร้อยละ 84.97

ตารางที่ 5 คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์		คะแนน ความแตกต่าง	หมายเหตุ
	ทางการเรียน			
	ก่อนเรียน 30 คะแนน	หลังเรียน 30 คะแนน		
1	18	27	9	
2	14	23	9	
3	12	22	10	
4	17	25	8	
5	16	23	7	
6	15	29	14	
7	21	26	5	
8	20	29	9	
9	18	29	11	
10	20	22	2	
11	16	24	8	
12	13	23	10	
13	14	22	8	
14	12	27	15	
15	15	23	8	
16	16	29	13	
17	19	25	6	
18	18	24	6	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์		คะแนน ความแตกต่าง	หมายเหตุ
	ทางการเรียน			
	ก่อนเรียน 30 คะแนน	หลังเรียน 30 คะแนน		
19	16	22	6	
20	14	23	9	
21	13	24	11	
22	12	23	11	
23	15	23	8	
24	18	24	6	
25	20	26	6	
26	22	29	7	
27	18	28	10	
28	16	27	11	
29	14	27	13	
30	11	26	15	
รวม	483	754	271	
เฉลี่ย	16.10	25.13		
ร้อยละ	53.67	83.78		
S.D.	2.93	2.46		

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.93 คิดเป็นร้อยละ 53.67 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.46 คิดเป็นร้อยละ 83.78

ตารางที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้อง
เพลงไทย อัตรางัหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คะแนน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ ของค่าเฉลี่ย
คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมจาก แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรางัหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (E ₁)	220	186.93	84.97
คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรางัหวะ สองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (E ₂)	30	25.13	83.78
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ 84.97/83.78			

จากตารางที่ 6 พบว่าคะแนนจากการทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรางัหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 เล่ม ได้คะแนนเฉลี่ย 186.93 คะแนน จากคะแนนเต็ม 220 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.97 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ย 25.13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.78 ดังนั้นแสดงว่าแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรางัหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 84.97/83.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรารั้งหระสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรารั้งหระสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการทดสอบค่าเฉลี่ย t-test (Dependent Sample) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลดังตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรารั้งหระสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	30	30	16.10	2.93	12.96*
หลังเรียน	30	30	25.13	2.46	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรารั้งหระสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 16.10 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 25.13 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนปัทมขัยประชานิมิต อำเภอบักรังชัย จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวนนักเรียน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 เล่ม แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ คำนวณจากสูตร E_1/E_2 และศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการทดสอบ ค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการพัฒนาสรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 84.97/83.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 84.97/83.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 เล่ม มีการสร้างอย่างเป็นระบบ ผ่านขั้นตอนการผลิตที่เป็นระบบ ยึดหลักทฤษฎี มีหลักการ ยึดคู่มือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เวลาเรียน การวัดผลและประเมินผลจากหลักสูตร และคู่มือครู จิตวิทยาพัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ศึกษาสภาพปัญหาจากประสบการณ์ในการสอน ศึกษากระบวนการในการสร้างแบบฝึกทักษะและกำหนดรายละเอียดของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแบบฝึก จากนั้นนำแบบฝึกทักษะไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบด้านภาษาและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยนำข้อบกพร่องที่พบมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบฝึกทักษะที่มีคุณภาพ นำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพ และอีกประการหนึ่งก็คือการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกคน ดังนั้นแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรাজังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมจะนำไปใช้สอนได้ สอดคล้องกับ นิภา ไสภาสัมฤทธิ์ (2541, น.45) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิชาเอกจะเข้ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.56/85.05 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น มีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลคะแนนทักษะการคิดจะเข้เพลงที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.05 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ผลการประเมินด้านทักษะการคิดจะเข้เพลงที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 นักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น ผลคะแนนจากแบบวัดเจตคติมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.86 เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง คือ ผลการประเมินด้านเจตคติมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 สอดคล้องกับ

อมรา สุขบุญสังข์ (2550, น.28-30) ได้ศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นจิม สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นจิม จำนวน 4 ชุด รวมเวลา 24 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องจิม และแบบประเมินทักษะการเล่นจิม ผลการศึกษาพบว่า ได้ชุดฝึกทักษะการเล่นจิม และนักเรียนมีความรู้และทักษะการเล่นจิม โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 65 สอดคล้องกับ สวัสดิ์ คະรุรัมย์ (2551, น.76) ได้พัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรี วิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) ศ 31101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนภัทรบพิตร จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 39 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ วิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะเครื่องดนตรีเบื้องต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.62/87.95 แผนพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ วิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) โดยใช้แบบฝึกทักษะ การบรรเลงเครื่องดนตรี มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.80319 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้า ใน การเรียนร้อยละ 80.31 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีมีทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียน ด้วยแผนพัฒนาการเรียนรู้วิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรี มีความพึงพอใจโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรางังหะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากก่อนการเรียนนักเรียนยังไม่มีความรู้ นอกจากความรู้พื้นฐานบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเท่านั้น นักเรียนจึงได้คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนในระดับหนึ่ง หลังจากนักเรียนได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะแล้วนักเรียนจึงสามารถทำคะแนนหลังเรียนได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะ โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะเป็นกระบวนการกลุ่ม นักเรียนสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นพิจารณา และบอกเหตุผลในการแก้ปัญหาต่างๆ นอกจากนี้ในการที่นักเรียนกล้าอภิปรายในข้อปัญหา หรือคำถามต่างๆ และจากการอภิปรายยังส่งผลทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ตามมา นอกจากนี้บรรยากาศในการเรียนการสอน นักเรียนได้เรียนรู้อย่างอิสระ โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแนะนำ ในการ

ปฏิบัติการกิจกรรม นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง และในการดำเนินการสอนทุกครั้ง ครูมีการชมเชยให้กำลังใจ สนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียนทุกคน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการจับร้องเพลงไทย อัตรากำลังสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับลาเรย์ (Lawrey, 1978, p.817-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนในระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือ ที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนทดสอบหลังทำแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกทักษะ นอกจากนี้แบบฝึกทักษะช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกทักษะมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ สุทธิศักดิ์ แสนวิสุข (2551) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทเรียนบนเครือข่ายที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.21/80.24 และมีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7709 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นงานที่ละเอียดจึงมีความจำเป็นที่ผู้สร้าง ต้องศึกษาข้อมูลหลายๆ ด้าน เช่น หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการ แนวคิด ทฤษฎี รูปแบบ และศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะอย่างละเอียด เพื่อให้แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนมากที่สุด

1.2 วิธีสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยนักเรียนทุกคนได้ร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนแต่ละคนและครูผู้สอนควรตระหนักเสมอว่าการสอนในเนื้อหาสาระ ครูควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ให้มาก ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความคิดเห็นอย่างมีอิสระ เพื่อพัฒนาการหาความรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

1.3 ครูผู้สอนควรเลือกใช้สื่อที่จะนำมาเสนอปัญหาให้สร้างความสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากหาคำตอบ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่างรวดเร็วและชัดเจนยิ่งขึ้น กิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรมต้องใช้เวลามาก เนื่องจากนักเรียนต้องสรุปผลการทำกิจกรรมด้วยตนเอง ครูควรคอยให้คำชี้แนะหรืออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์เหล่านั้นได้ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

2.1 ควรมีการนำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ไปใช้ทดลองกับนักเรียนหลายๆกลุ่ม เพื่อหาข้อสรุปผลการศึกษาค้นคว้าที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่นและกับนักเรียนระดับช่วงชั้นต่างๆ โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ระดับชั้น และวัยของนักเรียน เพื่อให้ เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนได้อย่างกว้างขวาง

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจในการเรียนรู้ เจตคติในการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างแบบฝึกทักษะกับวิธีการสอนอื่น เพื่อ ดูความแตกต่างและเพื่อนำผลมาปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- เกษม รักษาเคน. (2544). **การเรียนรู้เรื่องเป่าลมไม้ของสถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหิดล.
- เกศินี มีคุณ. (2547). **การสร้างแบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาทศนิยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณพล จันทร์หอม. (2539). **การขับร้องเพลงไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ฉลองชัย สุรวัดนบูรณ์. (2528). **การเลือกใช้และการใช้สื่อการสอน**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยี
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉวีวรรณ กীরติกร. (2545). **การส่งเสริมทักษะการคิดคำนวณในระดับประถมศึกษา การพัฒนา
ทักษะการคิดคำนวณของนักเรียนในระดับประถมศึกษา**. หน้า 7-13. กรุงเทพฯ : บัณฑิตย.
ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์. (ม.ป.ป.). **เก่งหลากหลายแนวทางในการจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย สถาบันวัฒนธรรมการศึกษา.
- ชวาล แพร่ตกุล. (2532). **เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- เดือนใจ ตรีเนตร. (2544). **ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องพื้นที่ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทิยา ต้นศรีเจริญ. (2545, สิงหาคม). **“เสริมสมองสร้างความสุขด้วยดนตรี”**. **สถานปฎิรูป**.
5(53), 26.
- นิภา ไสภาสัมฤทธิ์ (2541). **การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องแบบฝึกทักษะการคิด
จะเข้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1** วิชาเอกจะเข้ วิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). **การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ปฐุม พร บุญดี. (2545). การสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พฐู ทั้งแดง. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพรหม อัดตวัฒน์กุล. (2547). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณิ ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพียงจิต อึ้งโพธิ์. (2529). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ คำพ้องเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังสะพุง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รจนา ผาดไพบูลย์. (2550). ศึกษาเทคนิคการขับร้องประกอบการแสดงละครใน ของครุภัณฑ์นา อยู่ยั้งยืน : กรณีศึกษาเรื่อง อิเหนา ตอนบุษบาชมศาล-ตัดดอกไม้-ฉายกริช. ปรินญาณิพนธ์ ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- . (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่น ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไป ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. ปรินูญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สงบศึก ธรรมวิหาร. (2540). *คู่มือภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภช รอดบุญ. (2518). *สังคีตนิยมเบื้องต้นว่าด้วยเพลงคลาสสิก*. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ สันทรเวชชัย. (2540). *เอกสารทางวิชาการ การพัฒนากระบวนการทางการเรียนการสอน ลำดับที่ 33*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สวัสดิ์ คະรุรัมย์. (2551). *การพัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีวิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) ส 31101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพรรณิ เหลืองบุญชู. (ม.ป.ป.). *การขับร้องเพลงไทย*. เอกสารคำกลอน สาขาดุริยางคศิลป์ภาควิชาทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุทธิศักดิ์ แสนทวีสุข. (2551). *การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่องเครื่องดนตรีไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สำเนียง มณีกาญจน์ และสมบัติ จำปาเงิน. (2539). *ประชุมเพลงเถาของไทย ประวัติและบทร้อง*. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์ ลีฟ เพรส.
- อมรา สุขบุญสังข์. (2550). *การใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นขิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรรณพ วรวานิช. (2547). *ศึกษาชีวประวัติและวิธีการขับร้องของ ศรีสุดา รัชตะวรรณ*. ปรินูญานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (มนุษยดุริยางควิทยา) บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Billow, F.L. (1962). **The Teacher Work Out His Own Exercises ; The Techniques of Language Teaching**. London: Green and Company Ltd.
- Butts, David. (1974). **The Teaching of Science a Self Directed Planning Guide**. New York : Harpet and Row.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York: McGraw – Hill Book Company, Inc.
- Lawrey, Daniel Ralph. (1978, November). Effect of Feedback on Individuality. **Dissertation Abstracts International**. 36, 317-A.
- Otero, E.Y. (2002, June). “Beginning Horn Method Book Based on the Music Learning Theory of E. Gordon.” **Dissertation Abstracts International**. 62(12), 4103-A.
- Patty, Green. (1968). “**Language Work book and Practices Materials,**” **Developing Language Skill in the Elementary School**. New York : Allyn and Bacon.
- Rivers, Wilga M. (1968). **Teaching Foreing Language Skills**. **The University of chicco Press**.
- Siemens, Don Wesley. (1986, April). The Effects of Homework and the Achievement of Plane Geometry Students. **Dissertation Abstracts International**. 10(9), 2954-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มนต์รี ภู่งาม อาจารย์พิเศษ ภาควิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา ภูมิพันธ์ อาจารย์ภาควิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา
3. อาจารย์ วรสรณ์ เนตรทิพย์ อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา บัณฑิตศึกษา (Ed.d. candidate) การบริหารและการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ.0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงทวีพรุจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

15 ตุลาคม 2555

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉันทน์ ภูงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายสาธิต บัวคัน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องการจับร้องเพลง ไทย อัคราจังหวะ 2 ชั้น" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.มนัส	วัฒน ไซยอศ	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บรรจง	ชลวิโรจน์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราสุทธ์ เศรษฐจรรยา)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศษ.0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

15 ตุลาคม 2555

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุภา ภูมิพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายสายทอ บัวพันธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องการจับร้องเพลงไทย อัคราจังหวะ 2 ชั้น" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.क्रमนิต	วัฒนไชยศ	ประธานกรรมการ
2. ศศ.บรรจง	ชลวิโรจน์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตราวุทธิ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศษ.0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

15 ตุลาคม 2555

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายวราธรรม เนตรทิพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายสาธิต บัวผัน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องกรับร้องเพลงไทย อัคราจังหวะ 2 ชั้น” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.มนัส วัฒนไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บรรจง ชลวิโรจน์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาคำจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรวิชัย เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ค

ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรางัหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม ΣR	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1.00
2	+1	+1	+1	3	1.00
3	+1	+1	+1	3	1.00
4	+1	+1	+1	3	1.00
5	+1	+1	+1	3	1.00
6	+1	+1	+1	3	1.00
7	+1	+1	0	2	0.67
8	+1	+1	+1	3	1.00
9	+1	+1	+1	3	1.00
10	+1	+1	+1	3	1.00
11	+1	+1	+1	3	1.00
12	+1	+1	+1	3	1.00
13	+1	+1	+1	3	1.00
14	+1	+1	+1	3	1.00
15	+1	+1	+1	3	1.00
16	+1	+1	+1	3	1.00
17	+1	+1	+1	3	1.00
18	+1	+1	+1	3	1.00
19	+1	+1	+1	3	1.00
20	0	+1	+1	2	0.67
21	+1	+1	+1	3	1.00
22	+1	+1	+1	3	1.00
23	+1	+1	+1	3	1.00
24	+1	+1	+1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม ΣR	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
25	+1	+1	+1	3	1.00
26	+1	+1	+1	3	1.00
27	+1	+1	+1	3	1.00
28	+1	+1	+1	3	1.00
29	0	+1	+1	2	0.67
30	+1	+1	+1	3	1.00
31	+1	+1	0	2	0.67
32	+1	+1	+1	3	1.00
33	+1	+1	+1	3	1.00
34	+1	+1	+1	3	1.00
35	+1	+1	+1	3	1.00
36	+1	+1	+1	3	1.00
37	+1	+1	+1	3	1.00
38	+1	+1	+1	3	1.00
39	+1	+1	+1	3	1.00
40	+1	+1	+1	3	1.00
41	+1	+1	+1	3	1.00
42	+1	+1	+1	3	1.00
43	+1	+1	+1	3	1.00
44	+1	+1	+1	3	1.00
45	+1	+1	+1	3	1.00
46	+1	+1	+1	3	1.00
47	+1	+1	+1	3	1.00
48	+1	+1	+1	3	1.00
49	+1	+1	+1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม $\sum R$	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
49	+1	+1	+1	3	1.00
50	+1	+1	+1	3	1.00
51	+1	0	+1	2	0.67
52	+1	+1	+1	3	1.00
53	0	+1	+1	2	0.67
54	+1	+1	+1	3	1.00
55	+1	+1	0	2	0.67

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อทดสอบ มีค่า 0.67 – 1.00

หมายเหตุ	+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
	-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

* ถ้า IOC ต่ำกว่า .50 จะถูกตัดออก

ภาคผนวก ง

ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น
(Reliability KR-20) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง แสดงค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ ที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	
			ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.692	0.308	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ปานกลาง
2	0.577	0.385	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้ปานกลาง
3	0.577	0.846	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
4	0.692	0.615	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
5	0.654	0.692	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
6	0.654	0.538	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
7	0.538	0.462	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
8	0.577	0.692	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
9	0.462	0.769	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
10	0.615	0.769	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
11	0.577	0.385	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้ปานกลาง
12	0.577	0.538	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
13	0.385	0.769	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้สูง
14	0.769	0.462	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
15	0.538	0.615	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
16	0.692	0.615	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
17	0.538	0.769	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
18	0.538	0.769	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
19	0.692	0.615	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
20	0.692	0.462	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
21	0.731	0.538	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
22	0.615	0.615	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
23	0.731	0.538	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
24	0.577	0.692	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง

ตาราง (ต่อ)

ข้อ ที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	
			ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
25	0.654	0.538	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
26	0.692	0.615	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
27	0.538	0.769	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้สูง
28	0.615	0.769	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
29	0.692	0.615	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้สูง
30	0.731	0.538	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้ค่อนข้างสูง
ค่าความเที่ยง (Reliability KR-20) = 0.90				

หมายเหตุ

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความยาก (P) ดังนี้

ค่า P = 0.00 - 0.19 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นยากเกินไป

ค่า P = 0.20 - 0.39 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างยาก

ค่า P = 0.40 - 0.59 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นยากง่ายปานกลาง

ค่า P = 0.60 - 0.79 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างง่าย

ค่า P = 0.80 - 1.00 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นง่ายเกินไป

เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ค่าลบ = ใช้ไม่ได้

0.00 = ไม่มีอำนาจจำแนก

0.01- 0.09 = ต่ำ

0.10- 0.019 = ค่อนข้างต่ำ

0.20- 0.40 = ปานกลาง

0.41- 0.60 = ค่อนข้างสูง

0.61- 1.00 = สูง

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผลการประเมิน
ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย
อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ตาราง แบบประเมินแบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตรอังกฤษสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะ
โดยกาเครื่องหมาย/ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านซึ่งมี 5 ระดับ

- เหมาะสมที่สุด ให้ 5 คะแนน
 เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน
 เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน
 เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ความคิดรวบยอด หลักการและแนวคิด					
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตร					
1.2 ให้สาระสำคัญที่นักเรียนควรได้รับ					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน					
2.2 ข้อความภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.3 สามารถปฏิบัติได้จริงในช่วงเวลาที่กำหนด					
2.4 กำหนดพฤติกรรมที่สังเกตและวัดได้					
2.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
3. เนื้อหาวิชา					
3.1 สอดคล้องกับหลักการ แนวคิดและเหตุผล					
3.2 มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น					
3.3 มีขอบเขตเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับช่วงเวลาที่กำหนด					
3.4 ปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กรู้จักหาเหตุผล					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
4.5 ได้รับความสนใจ					
4.6 ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม					
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
5.5 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน					
6. ด้านการวัดและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
6.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
6.3 ส่งเสริมการวัดพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย					
6.4 การวัดผลที่ระบุไว้สามารถประเมินได้					
6.5 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม					
รวม					

ข้อเสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ตาราง ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย
อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1. ความคิดรวบยอด หลักการและแนวคิด			
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตร	4.40	0.55	มาก
1.2 ให้สาระสำคัญที่นักเรียนควรได้รับ	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	4.20	0.84	มาก
2.2 ข้อความภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
2.3 สามารถปฏิบัติได้จริงในช่วงเวลาที่กำหนด	4.40	0.55	มาก
2.4 กำหนดพฤติกรรมที่สังเกตและวัดได้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหาวิชา			
3.1 สอดคล้องกับหลักการ แนวคิดและเหตุผล	4.20	0.84	มาก
3.2 มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	4.40	0.55	มาก
3.3 มีขอบเขตเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับ ช่วงเวลาที่กำหนด	4.00	0.71	มาก
3.4 ปลุกฝังและส่งเสริมให้เด็กรู้จักหาเหตุผล	4.00	0.00	มาก
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.00	0.71	มาก
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.40	0.55	มาก
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.00	0.71	มาก
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.20	0.84	มาก
4.5 ได้รับความสนใจ	4.40	0.55	มาก
4.6 ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม	4.20	0.45	มาก

ตาราง (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน			
5.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.00	0.71	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.20	0.84	มาก
5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4.20	0.45	มาก
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	4.20	0.45	มาก
5.5 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	4.20	0.84	มาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
6.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.20	0.84	มาก
6.3 ส่งเสริมการวัดพุทธิพิสัย จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย	4.00	0.00	มาก
6.4 การวัดผลที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	4.00	0.71	มาก
6.5 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4.20	0.45	มาก
รวม	4.26	0.07	มาก

ภาคผนวก ฉ

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- แบบเดี่ยว
- แบบกลุ่ม
- แบบภาคสนาม

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย
อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง แสดงคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละเล่มและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ แบบเดี่ยว โรงเรียนปัทมราชประชาคาริมิต
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

แบบฝึกทักษะที่	1	2	3	4	5	รวม	คะแนน หลังเรียน
คะแนนเต็ม	50	40	50	40	40	220	30
คนที่ 1	21	24	30	24	24	123	15
คนที่ 2	35	28	38	28	29	158	22
คนที่ 3	34	32	42	31	34	173	24
	รวม					454	61

การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/ E_2) ในการทดลองแบบเดี่ยว

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$\text{แทนค่า } E_1 = \frac{\frac{454}{3}}{220} \times 100 \quad E_1 = 68.78$$

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100$$

$$\text{แทนค่า } E_2 = \frac{\frac{61}{3}}{30} \times 100 \quad E_2 = 67.78$$

ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ในการทดลองกับนักเรียน 3 คนเท่ากับ 68.78/67.78

ตาราง แสดงคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละเล่มและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ แบบกลุ่ม โรงเรียนปัทมราชประชาภิรมิต
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

แบบฝึกทักษะที่	1	2	3	4	5	รวม	คะแนน หลังเรียน
คะแนนเต็ม	50	40	50	40	40	220	30
คนที่ 1	32	29	28	22	21	132	18
คนที่ 2	37	31	36	25	27	156	20
คนที่ 3	38	28	36	24	22	148	21
คนที่ 4	37	29	40	31	30	167	19
คนที่ 5	34	32	34	29	26	155	23
คนที่ 6	43	33	42	32	30	180	24
คนที่ 7	38	30	38	31	28	165	21
คนที่ 8	40	33	42	32	29	176	24
คนที่ 9	42	34	43	32	34	185	25
						รวม	
						1,464	195

การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2) ในการทดลองแบบกลุ่ม

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$\text{แทนค่า } E_1 = \frac{1,464}{220} \times 100 \quad E_1 = 73.93$$

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

$$\text{แทนค่า } E_2 = \frac{195}{30} \times 100 \quad E_2 = 72.22$$

ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ในการทดลองกับนักเรียน 9 คนเท่ากับ 73.93/72.22

ตาราง แสดงคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละเล่มและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ภาคสนาม โรงเรียนปึกธงชัยประชานรมิต
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

แบบฝึกทักษะที่	1	2	3	4	5	รวม	คะแนน หลังเรียน
คะแนนเต็ม	50	40	50	40	40	220	30
คนที่ 1	40	32	37	33	32	174	20
คนที่ 2	38	32	39	35	34	178	24
คนที่ 3	41	32	45	34	36	188	23
คนที่ 4	45	33	43	33	32	186	25
คนที่ 5	44	30	40	28	30	172	20
คนที่ 6	44	30	45	32	32	183	21
คนที่ 7	42	31	43	34	36	186	25
คนที่ 8	44	33	46	34	32	189	23
คนที่ 9	46	35	46	34	35	196	26
คนที่ 10	42	34	36	36	30	178	27
คนที่ 11	38	36	39	30	32	175	25
คนที่ 12	46	33	44	32	31	186	22
คนที่ 13	46	34	46	35	34	195	27
คนที่ 14	47	35	46	36	36	200	28
คนที่ 15	44	33	42	33	34	186	26
คนที่ 16	44	34	44	35	32	189	25
คนที่ 17	41	32	41	35	36	185	24
คนที่ 18	41	36	40	32	30	179	26
คนที่ 19	44	36	46	36	36	198	27
คนที่ 20	40	35	42	34	35	186	21
คนที่ 21	46	34	46	36	34	196	25
คนที่ 22	47	35	44	36	34	196	30
คนที่ 23	44	36	45	36	37	198	26

ตาราง (ต่อ)

แบบฝึกทักษะที่	1	2	3	4	5	รวม	คะแนน หลังเรียน
คะแนนเต็ม	50	40	50	40	40	220	30
คนที่ 24	43	34	39	35	35	186	25
คนที่ 25	44	36	46	35	33	194	20
คนที่ 26	40	33	38	35	32	178	25
คนที่ 27	41	31	42	32	35	188	24
คนที่ 28	46	36	45	35	38	200	29
คนที่ 29	42	34	40	34	32	182	24
คนที่ 30	40	34	38	32	34	178	27
						รวม	
						5,605	740

การหาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอน (E_1/E_2) ในการทดลอง ภาคสนาม

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$\text{แทนค่า } E_1 = \frac{5,605}{220} \times 100 \quad E_1 = 84.92$$

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

$$\text{แทนค่า } E_2 = \frac{740}{30} \times 100 \quad E_2 = 82.22$$

ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนในการทดลองกับนักเรียน 30 คน เท่ากับ 84.92/82.22

ภาคผนวก ช

คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน
โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย
อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง แสดงคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ
เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	ชื่อ - สกุล	แบบทดสอบ		ความก้าวหน้า (D)
		ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	
1	เด็กชายกรวิชญ์ ศรีณรงค์	18	27	9
2	เด็กชายกীরติ สิทธิรูปภาพ	14	23	9
3	เด็กชายเพชรรัตน์ ชันศิลา	12	22	10
4	เด็กชายคเชนทร์ ตรีนิมพิถิ	17	25	8
5	เด็กชายจรรุวัฒน์ วรธงชัย	16	23	7
6	เด็กชายจิรายุทธ บุญวัง	15	29	14
7	เด็กชายเฉลิมเกียรติ ทุมจังหวีด	21	26	5
8	เด็กชายชาญณรงค์ กลิ่นสูงเนิน	20	29	9
9	เด็กชายไชยรัตน์ หลุยจันทิก	18	29	11
10	เด็กชายณรงค์ศักดิ์ แสงมณี	20	22	2
11	เด็กชายณัฐนันท์ แสงมณี	16	24	8
12	เด็กชายทักษ์ดนัย ภายเมืองปัก	13	23	10
13	เด็กชายธนายุต ผิวฟ่อง	14	22	8
14	เด็กชายเบญจภูมิ อุปลัมภ์	12	27	15
15	เด็กชายยุทธพงษ์ รักตะขบ	15	23	8
16	เด็กหญิงจันทรา เปล้ากระโทก	16	29	13
17	เด็กหญิงจรรุพัทธ์ อินทวงษ์	19	25	6
18	เด็กหญิงจินดาพร รักพรมราช	18	24	6
19	เด็กหญิงพัชรี กฤษณ์พรมราช	16	22	6
20	เด็กหญิงชฎาพร ศรีพอ	14	23	9
21	เด็กหญิงนพเกศ โชติกลาง	13	24	11
22	เด็กหญิงปนัดดา โนนใหม่	12	23	11
23	เด็กหญิงปรีฉัตร สอนองผัน	15	23	8

ตาราง (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	แบบทดสอบ		ความก้าวหน้า (D)
		ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	
24	เด็กหญิงพิมพ์ภัสร์ ฮวดเฮง	18	24	6
25	เด็กหญิงไพไลวรรณ ท่วมตะคุ	20	26	6
26	เด็กหญิงยศวดี ดอนนิมพลี	22	29	7
27	เด็กหญิงรุจิรา ดอนตะคุ	18	28	10
28	เด็กหญิงวาทีณี แพงกิ่ง	16	27	11
29	เด็กหญิงสุกัญญา พลภูมิเมือง	14	27	13
30	เด็กหญิงสุนันทา เมืองจันทร์	11	26	15
	รวม	483	754	271
	เฉลี่ย	16.10	25.13	
	ร้อยละ	53.67	83.78	t = 12.96*
	S.D.	2.93	2.46	

ภาคผนวก ซ

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขับร้องเพลงไทย
อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบเฉลย**

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตราระดับสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

1. เสียง เกิดขึ้นได้อย่างไร
 - ก. การสั่นสะเทือนของสายเสียงในลำคอ
 - ข. การสั่นสะเทือนของสายเสียงในจมุก
 - ค. การสั่นสะเทือนของสายเสียงในทรวงอก
 - ง. การสั่นสะเทือนของสายเสียงในกะโหลกศีรษะ
2. การขับร้องเพลง" เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอะไร
 - ก. ประยุกต์ศิลป์
 - ข. นาฏศิลป์
 - ค. วิจารณ์ศิลป์
 - ง. คีตศิลป์
3. การขับร้องเพลงไทยมีความแตกต่างจากการขับร้องเพลงสากลคือข้อใด
 - ก. ทำนองเพลง
 - ข. สร้อยเพลง
 - ค. การเอื้อน
 - ง. จังหวะของเพลง
4. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบในการขับร้องเพลงไทยเดิม
 - ก. เสียงของผู้ร้อง
 - ข. สุขภาพของผู้ร้อง
 - ค. การฝึกหัดที่ถูกต้อง
 - ง. จิตใจอ่อนโยนของผู้ร้อง

5. การขับร้องเพลงไทยเดิมจะให้ไพเราะมากยิ่งขึ้นต้องมีอะไรเป็นสำคัญ
 - ก. การเอื้อนของเพลง
 - ข. เสียงของผู้ขับร้องเพลง
 - ค. สุขภาพของขับร้องเพลง
 - ง. ประสบการณ์ของผู้ร้องเพลง
6. การทำ ทำนองเพลงโดยออกเสียงเปล่า ปราศจากคำร้อง มีความหมายตรงกับข้อใด
 - ก. เอื้อน
 - ข. โยน
 - ค. เท้า
 - ง. ถูกทุกข้อ
7. บริเวณที่ทำให้เสียงมีระดับเสียงปานกลางคืออวัยวะส่วนใดของร่างกาย
 - ก. ลำคอและหน้าผาก
 - ข. ลำคอและทรวงอก
 - ค. ลำคอและโพรงจมูก
 - ง. ลำคอและกะโหลกศีรษะ
8. ข้อใดคือองค์ประกอบที่ทำให้การขับร้องเพลงเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ
 - ก. ทำนองเพลง
 - ข. จังหวะของเพลง
 - ค. เสียงประสานของเพลง
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. ต่อไปนี้ข้อใดไม่ใช่การขับร้องเพลงที่ดี
 - ก. จังหวะต้องแม่นยำ
 - ข. การแบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง
 - ค. มีระดับเสียงสูงต่ำตามที่แบ่งไว้
 - ง. ออกเสียงคร่อมและเพี้ยนจากเดิม
10. การขับร้อง หมายถึงข้อใด
 - ก. ศิลปะการใช้เสียงร้องถ่ายทอดตามอารมณ์ความรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ
 - ข. ศิลปะการเลียนแบบ นก กา ร้องเป็นเสียงต่าง ๆ กัน
 - ค. ศิลปะการแสดงความสามารถในการใช้เสียง
 - ง. ศิลปะการเปล่งเสียงให้เกิดเสียงดัง

11. เทคนิคการขับร้องเพลงไทย ตรงกับข้อใด
- ก. ตอค
 - ข. ลูกคอ
 - ค. เอื้อน
 - ง. เสมอ
12. ขั้นตอนแรกของการฝึกการร้องเพลงเบื้องต้นคือ
- ก. การหายใจและออกเสียง
 - ข. ฝึกออกเสียงคู่
 - ค. ฝึกร้องเพลง
 - ง. ฝึกเอื้อน
13. ข้อใดคือ ความหมายของการเอื้อน
- ก. ออกเสียงเปล่าปราศจากคำร้อง
 - ข. การทำทำนองโดยเสียงเปล่า
 - ค. ทำให้ทำนองเลื่อนไหลดี
 - ง. ถูกทุกข้อ
14. " การเอื้อน "จะนิยมขับร้องในเพลงประเภทใด
- ก. เพลงสากล
 - ข. เพลงลาว
 - ค. เพลงไทย
 - ง. ถูกทุกข้อ
15. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะการขับร้องประกอบดนตรี
- ก. ร้องรับ
 - ข. ร้องคลอ
 - ค. ร้องสอดดนตรี
 - ง. ร้องพร้อมกับดนตรี
16. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะการขับร้องพร้อมกับดนตรี
- ก. ร้องสอดดนตรี
 - ข. ร้องประสาน
 - ค. ร้องเคล้า
 - ง. ร้องคลอ

17. ข้อใดคือความหมายของการขับร้องที่สลับกับการบรรเลงของวงดนตรี
- ก. การร้องรับ
 - ข. การร้องสลับ
 - ค. การร้องเคล้า
 - ง. การร้องลำลอง
18. ข้อใดคือความหมายของการขับร้องไปพร้อมกับดนตรีเพลงเดียวกันแต่ต่างทำนองกัน
- ก. การร้องคลอ
 - ข. การร้องเคล้า
 - ค. การร้องลำลอง
 - ง. การร้องประสาน
19. ข้อใดคือความหมายของการขับร้องที่มีดนตรีเข้ามาสอดแทรกในระหว่างการขับร้องเพื่อให้เกิดความไพเราะยิ่งขึ้น
- ก. ร้องสอดดนตรี
 - ข. ร้องประสาน
 - ค. ร้องเคล้า
 - ง. ร้องคลอ
20. การขับร้องประกอบดนตรี ใช้วงดนตรีในข้อใด
- ก. วงมโหรี
 - ข. วงปี่พาทย์
 - ค. วงเครื่องสาย
 - ง. ถูกทุกข้อ
21. ต่อไปนี้ข้อใดถูกต้องที่สุด
- ก. เพลงไทยไพเราะแต่ไม่ชอบ
 - ข. เพลงไทยมีเสียงแบ่งครึ่ง
 - ค. เพลงไทยมีจังหวะเร็ว
 - ง. เพลงไทยมีการเอื้อน

22. การขับร้องเพลงให้ไพเราะนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบดังต่อไปนี้คือ
- ก. สุขภาพของผู้ร้อง
 - ข. เสียงของผู้ร้อง
 - ค. การฝึกท่วงท่า
 - ง. ถูกทุกข้อ
23. เพลงที่มีการบรรเลงเริ่มจากจังหวะช้าจนถึงจังหวะเร็ว เรียกว่าเพลงอะไร
- ก. เพลงตับ
 - ข. เพลงเถา
 - ค. เพลงเรื่อง
 - ง. เพลงบรรเลง
24. เพลงไทยประเภทใดขับร้องง่ายที่สุด
- ก. เพลงชั้นเดียว
 - ข. เพลงสองชั้น
 - ค. เพลงสามชั้น
 - ง. เพลงตับ
25. ผู้ที่จะขับร้องเพลงไทยได้ดีต้องฝึกฝนในข้อใดให้มากที่สุด
- ก. เสียง
 - ข. อารมณ์
 - ค. ท่าทาง
 - ง. จังหวะ
26. การเคาะจังหวะให้พร้อมเพรียงกัน จะทำให้เกิดผลอย่างไร
- ก. ไพเราะ
 - ข. เสียงดังชัดเจน
 - ค. แสดงท่าทางประกอบได้
 - ง. ประหยัดค่าเครื่องดนตรี
27. การร้องเพลงที่มีจังหวะเร็ว ผู้ร้องจะต้องมีความแม่นยำในเรื่องใดมากที่สุด
- ก. เนื้อร้อง
 - ข. น้ำเสียง
 - ค. จังหวะ
 - ง. ท่าทาง

28. เครื่องเคาะจังหวะที่เราสามารถทำเองได้ง่ายที่สุด คืออะไร
- กล่องชิงด้วยหนังวัว
 - ฝากระป๋องทำเป็นฉาบ
 - กระบอกไม้ไผ่กับไม้เคาะ
 - ฝาขวดน้ำอัดลมร้อยเป็นพวงทำเป็นเครื่องให้จังหวะ
29. ข้อใด ไม่ถูกต้อง
- การร้องประสานเสียง คือ การร้องเพลงและทำนองเพลงเดียวกัน
 - ลักษณะการขับร้องที่ดีผู้ร้องต้องร้องให้ถูกต้อง และแม่นยำ
 - การร้องเพื่อให้คนตรีรับ เรียกว่า “ร้องส่ง”
 - การเอื้อน จะใช้พยัญชนะ ง อ ฮ
30. ข้อใด คือการฝึกออกเสียงสูง – ต่ำ ในการฝึกร้องเพลงไทย
- ฝึกออกเสียง อี เออ เย เอย
 - ฝึกออกเสียงอา โดยผ่านลมหายใจเป็นจังหวะ
 - ฝึกเสียงยาวถึงเสียงสั้น คือ 4 – 3 – 2 – 1 จังหวะ
 - ฝึกร้องทั้งเพลงให้ถูกต้องทั้งเนื้อร้อง ทำนองเพลง

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ก	11. ข	21. ก
2. ง	12. ก	22. ง
3. ค	13. ง	23. ข
4. ง	14. ค	24. ก
5. ง	15. ข	25. ข
6. ค	16. ก	26. ก
7. ข	17. ก	27. ก
8. ค	18. ข	28. ง
9. ง	19. ก	29. ก
10. ก	20. ง	30. ก

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่าง แบบฝึกทักษะเรื่อง การขับร้องเพลงไทย
อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบฝึกทักษะ
การขับร้องเพลงไทยอัตร่าจังหวัดสองชั้น
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(เล่มที่ 3)
เรื่อง การเคาะจังหวะเพลงไทย
และฝึกการเอื้อนแบบต่าง ๆ

นางสายพอ บัวผัน
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต
อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น

ใบความรู้ที่ 4

เรื่อง การเกาะจังหวะเพลงไทย

เพลงไทย

หมายถึงเพลงที่แต่งขึ้นตามหลักของดนตรีไทย มีลีลาในการขับร้องและบรรเลงแบบไทย โดยเฉพาะและแตกต่างจากเพลงชาติอื่น ๆ เพลงไทยแต่เดิมนักจะมีประโยชน์สั้น ๆ และมักมีจังหวะค่อนข้างเร็ว ที่เรียกว่า **ชั้นเดียว** ส่วนใหญ่มีต้นกำเนิดมาจากเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงประกอบการรำเต้น เพื่อสนุกสนานของชาวบ้าน ต่อมาเมื่อต้องการใช้เพลงขับกล่อมหรือประกอบการแสดง ก็ต้องประดิษฐ์ให้มีจังหวะช้ากว่าเดิมและมีประโยคยาวกว่าเดิมที่เรียกว่า **สองชั้น** เพราะแต่งขยายจากเพลงเดิมอีกชั้นหนึ่ง เพลงในสมัยอยุธยาส่วนใหญ่มักเป็นเพลงชั้นเดียว สองชั้น พอมาในสมัยรัตนโกสินทร์นิยมเล่นสั๊กวากันมาก ผู้เล่นสั๊กวาต้องแต่งกลอนเป็นกลอนสดด้วยปฏิภาณไหวพริบ ถ้าเอามาใช้ร้องประกอบการแสดงจะทำให้ผู้แต่งมีเวลาคิดกลอนน้อยหรืออาจแต่งไม่ทัน จึงคิดแต่งทำนองเพลงขยายจากทำนองเพลงสองชั้นขึ้นอีกเท่าตัว เพื่อใช้ร้องสั๊กวาเราเรียนว่า **สามชั้น** จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้รู้ว่าเพลงไทยมีลักษณะเฉพาะ เพลงไทยมีรูปแบบใหญ่ ๆ ที่กล่าวได้คือ ประเภทเพลงสามชั้น เพลงสองชั้น และเพลงชั้นเดียว การบรรเลงจะเลือกบรรเลงเพลงอัตร่าหนึ่งอัตร่าใดเพียงเดียวก็ได้ ตามโอกาสเหมาะสม

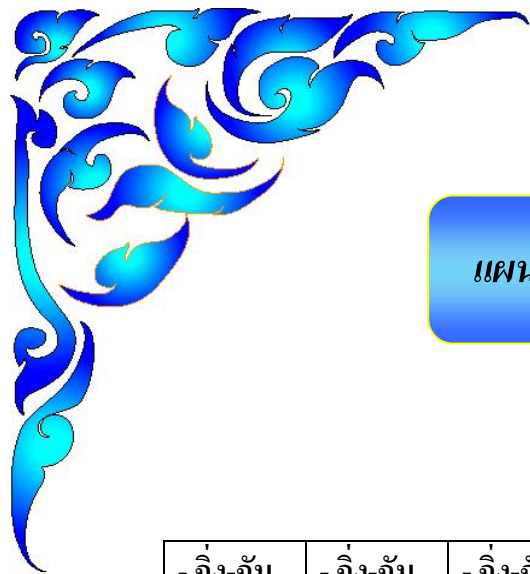

อัตราจังหวะเพลงไทย

จังหวะ คืออัตราการเคาะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ และทำหน้าที่ควบคุมเพลงให้ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ จังหวะของเพลงไทยเมื่อเทียบกับทางสากลโดยทั่วไปอยู่อัตรา ๒/๔ และมี ๓ ตีลา จังหวะ ซ้ำ ปานกลาง และเร็ว การที่จะสังเกตว่าการบรรเลงดนตรีหรือการขับร้องเพลงเป็นอัตราจังหวะใด ให้สังเกตจากการตีฉิ่ง และการ ตีกลอง ที่เรียกว่า หน้าทับ เป็นสำคัญ

1. **ชั้นเดียว** คำว่า “ ชั้นเดียว “ เป็นชื่ออัตราจังหวะชนิดหนึ่งที่ดำเนินลีลาไปด้วยประโยชน์สั้น ๆ และรวดเร็ว ดังนั้น เพลงชั้นเดียวจึงหมายถึงเพลงที่มีจังหวะเร็ว หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าเพลงเร็ว การที่จะเข้าใจว่า เพลงชั้นเดียวเป็นอย่างไร วิธีง่าย ๆ ก็โดยสังเกตเสียงฉิ่ง ซึ่งตามปกติแล้ว การตีฉิ่งจะเริ่มเสียงฉิ่งและจบด้วยเสียงฉับ ถ้าช่วงเสียงฉิ่ง ฉับเร็วกระชับติดกันก็แสดงว่าเป็นเพลงชั้นเดียว หรือสังเกตได้จากทำนองร้อง ถ้าเอื้อนร้องน้อย บางเพลงอาจไม่มีร้องเอื้อนเลย ก็เป็น เพลงชั้นเดียว
2. **สองชั้น** คำว่า “ สองชั้น “ เป็นชื่ออัตราจังหวะที่ดำเนินลีลาปานกลาง ไม่ช้าและเร็วเกินไป เพลงสองชั้นจึงเพลงจังหวะปานกลาง ส่วนใหญ่เป็นเพลงสั้น ๆ ที่ร้องและจำทำนองง่าย ถ้าจะเทียบกับเพลงชั้นเดียว เพลงสองชั้นจะ มีความยาวมากกว่าเพลงชั้นเดียวหนึ่งเท่าตัว โดยสังเกตเสียงฉิ่ง และฉับห่างกันปานกลาง ไม่เร็วและช้าจนเกินไป มีทำนองร้องที่มีเอื้อนไม่มากไม่น้อย ทางดนตรีไทย มักนิยมนำเพลงเร็วมาขยายขึ้นอีกเท่าตัว เป็นเพลงสองชั้น เพื่อใช้บรรเลง และขับร้องประกอบการแสดงโขนละครและมหรสพต่าง ๆ
3. **สามชั้น** คำว่า “ สามชั้น “ เป็นชื่ออัตราจังหวะที่ดำเนินลีลาไปด้วยประโยชน์ขนาดยาวและเชื่องช้า เพลงสามชั้นจึงเพลงที่มีจังหวะช้า ต้องใช้เวลาบรรเลงและขับร้องนานกว่าเพลงในอัตราอื่น ๆ ถ้าสังเกตเสียงฉิ่ง จะเห็นว่า ช่วงระหว่างเสียงฉิ่งและฉับห่างกันมาก มีทำนองร้อง จะมีกร ร้องเอื้อนยาว ๆ ทางดนตรีไทยได้นำเพลงสองชั้นมาขยายออกไปอีกหนึ่งเท่าตัว เพลงสามชั้น นิยมใช้ขับร้องและบรรเลงในโอกาสทั่วไป

แผนผังการตีฉิ่งในอัตราจังหวะต่าง ๆ

อัตราจังหวะชั้นเดียว

- ฉิ่ง-ฉับ	- ฉิ่ง-ฉับ	- ฉิ่ง-ฉับ	- ฉิ่ง-ฉับ	- ฉิ่ง-ฉับ	- ฉิ่ง-ฉับ	- ฉิ่ง-ฉับ	- ฉิ่ง-ฉับ
------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

อัตราจังหวะสองชั้น

--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
----------	---------	----------	---------	----------	---------	----------	---------

อัตราจังหวะสามชั้น

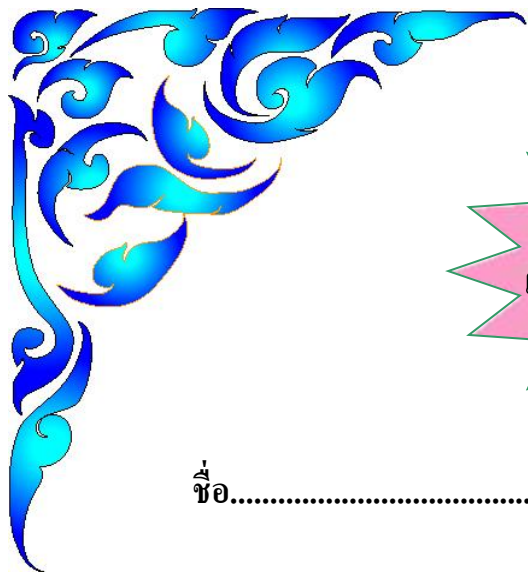
---	--- ฉิ่ง	---	--- ฉับ	---	--- ฉิ่ง	---	--- ฉับ
-----	----------	-----	---------	-----	----------	-----	---------

สังเขป

อัตราจังหวะสองชั้น มีจำนวนห้องเพลงเป็นสองเท่าของชั้นเดียว

อัตราจังหวะสามชั้น มีจำนวนห้องเพลงเป็นสองเท่าของสองชั้น หรือสี่เท่าของชั้นเดียว

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบกิจกรรมที่ 8

เรื่อง การเคาะจังหวะเพลงไทย

คำสั่ง ให้นักเรียนนับเลข 1-4 ที่กำหนดให้ต่อไปนี้พร้อมกับเคาะจังหวะหรือปรบมือให้
ตรงกับการนับเลข 4

แบบฝึกที่ 1

1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

แบบฝึกที่ 2

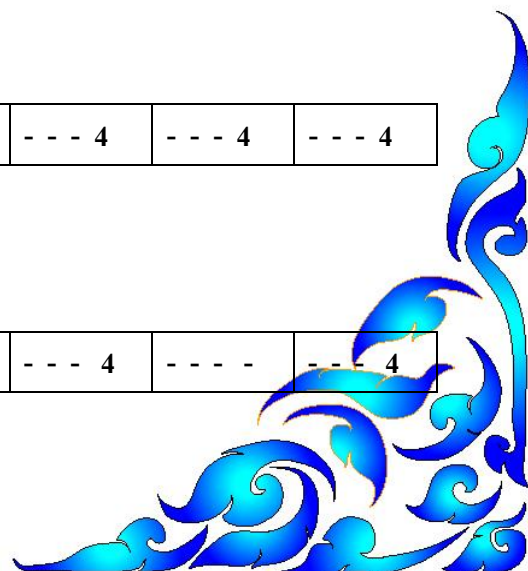
- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

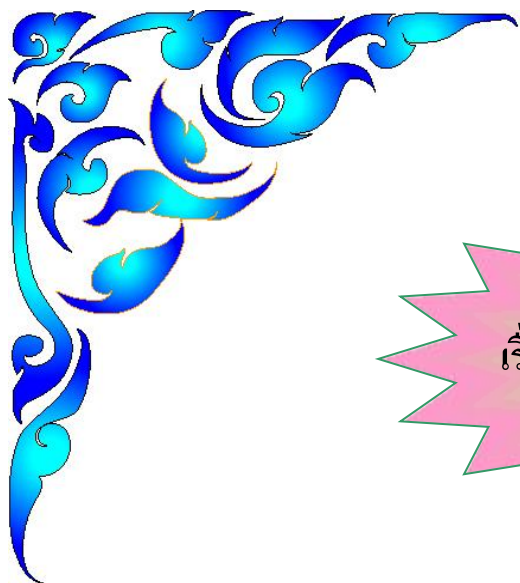
แบบฝึกที่ 3

- - - 4	- - - 4	- - - 4	- - - 4	- - - 4	- - - 4	- - - 4	- - - 4
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

แบบฝึกที่ 4

- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4	- - - -	- - - 4
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบกิจกรรมที่ 9

เรื่อง การเคาะจังหวะเพลงไทย

คำสั่ง ให้นักเรียนออกเสียงคำว่า “ฉิ่ง” แทนเลข 2 และออกเสียงคำว่า “ฉับ” แทนเลข 4 ตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้พร้อมกับเคาะจังหวะหรือปรบมือให้ตรงกับคำว่า “ฉับ”

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง

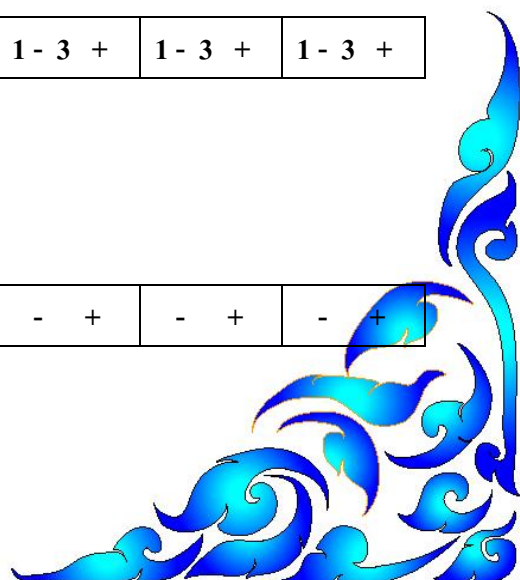
- แทนเสียง ฉิ่ง ,
- + แทนเสียง ฉับ

1- 3 +	1- 3 +	1- 3 +	1- 3 +	1- 3 +	1- 3 +	1- 3 +	1- 3 +
--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

ใบกิจกรรมที่ 9

(ต่อ)

คำสั่ง ให้นักเรียนออกเสียงคำว่า “ฉิ่ง” ในห้องเพลงที่ 1,3,5,7 และออกเสียงคำว่า “ฉับ” ในห้องเพลงที่ 2,4,6,8 พร้อมกับเคาะจังหวะหรือปรบมือให้ตรงกับคำว่า “ฉิ่ง และ ฉับ”

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง

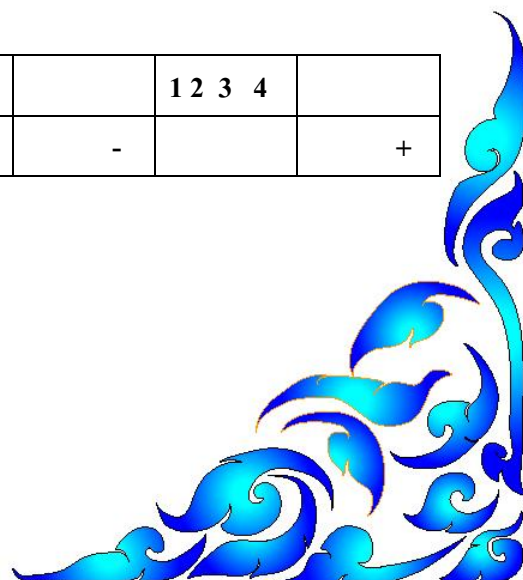
- แทนเสียง ฉิ่ง ,
- + แทนเสียง ฉับ

แบบฝึกที่ 3

1 2 3 -	1 2 3 +	1 2 3 -	1 2 3 +	1 2 3 -	1 2 3 +	1 2 3 -	1 2 3 +
-	+	-	+	-	+	-	+

แบบฝึกที่ 4

1 2 3 4	-	1 2 3 4		1 2 3 4		1 2 3 4	
	-		+		-		+

ภาคผนวก ๑

สำเนาใบตอบรับตีพิมพ์บทความและบทความ

แบบตอบรับการลงตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารวิชาการ “สารสีมา”

ที่ ศธ ๐๕๔๔.๕/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐

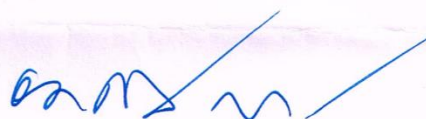
วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง การตอบรับบทความวิจัยเพื่อลงพิมพ์ในวารสารวิชาการ

เรียน นางสาวพอ บัวผัน

ตามที่ท่านมีความประสงค์จะส่งบทความวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรากำลังสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต อำเภอปึกธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๑ ลงพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นั้น กองบรรณาธิการได้รับบทความของท่าน และได้พิจารณาถ้อยแถลงเห็นสมควรนำไปลงพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ “สารสีมา” วารสารปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑-๒ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖-มกราคม ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อติสร เนาวนนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

กองบรรณาธิการวารสาร “สารสีมา”

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๔๔๒๗ ๒๘๒๗

โทรสาร ๐ ๔๔๒๗ ๒๘๒๗

ภาคผนวก ก
สำเนาใบประกาศนียบัตร

**KINGS INTERNATIONAL
BUSINESS SCHOOL**

This is to certify that

SAIPOR BUAPHAN

having successfully attended the prescribe competency
requirements has therefore been awarded

**Certificate of Accomplishment
In
English for Thesis Writing**

Conducted in Singapore
September 2011

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Joxer Tang', is written over a horizontal line.

**Mr Joxer Tang
Chief Executive Officer**

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสายพอ บัวผัน
วันเดือนปีเกิด	28 มิถุนายน 2507
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	75/1 หมู่ 11 บ้านสวนหมาก ตำบลตูม อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา 30150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3) โรงเรียนครบุรี อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ. 5) โรงเรียนเขलगันคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2527	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (วิชาเอกดนตรีศึกษา) จากวิทยาลัยครูลำปาง จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2531	ครุศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกนาฏศิลป์) จากวิทยาลัยครูสกลนคร จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2554	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต อำเภอปักธงชัย จังหวัด นครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 31
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

แบบตอบรับการลงตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารวิชาการ “สารสีมา”

ที่ ศธ ๐๕๔๔.๕/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐

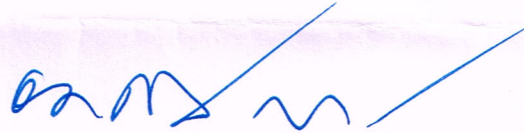
วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง การตอบรับบทความวิจัยเพื่อลงพิมพ์ในวารสารวิชาการ

เรียน นางสาวพอ บัวผัน

ตามที่ท่านมีความประสงค์จะส่งบทความวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตรารัจหะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนปรางค์ชัยประชานิรมิต อำเภอปักธงชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๑ ลงพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นั้น กองบรรณาธิการได้รับบทความของท่าน และได้พิจารณาถ้อยแถลงเห็นสมควรนำไปลงพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ “สารสีมา” วารสารปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑-๒ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖-มกราคม ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อติสร เนาวนนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

กองบรรณาธิการวารสาร “สารสีมา”

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๔๔๒๗ ๒๘๒๗

โทรสาร ๐ ๔๔๒๗ ๒๘๒๗